

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 19ου - 20ου ΤΕΥΧΟΥΣ

Σελίς

- ‘Υπόβαθρον τῶν πολιτικῶν κρίσεων αἱ ἠθικαὶ ἀνωμαλῖαι. Σειρὰ περιπτώσεων συναλλαγῆς καὶ ἀδικίας. 269 - 273
- ‘Η Βαλκανικὴ Συμμαχία καὶ αἱ νεώτεραι διεθνεῖς ἐξελίξεις.
- ‘Ελλειψίς κατατοπισμοῦ τῶν Κοινοβουλευτικῶν ‘Επιτροπῶν τῶν Η.Π.Α. ἐπὶ τοῦ ‘Ελληνικοῦ Προβλήματος 281
- ‘Ορια τῆς ἐννόμου χρήσεως τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν ‘Εφημερίδων. ‘Ο τύπος ὡς ἐπιχείρησις. Σχέσεις τύπου καὶ Κυβερνήσεως 283
- Αἱ συντάξεις (χορηγίαι) τῶν πρώην Βουλευτῶν καὶ τῶν Οἰκογενειῶν τῶν 288
- ‘Η ἀπόδοσις τῶν καταθέσεων τῶν ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων 273
- ‘Ο νόμος περὶ ἐλέγχου τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐν ‘Αμερικῇ 274
- ‘Ατασθαλῖαι ἐν τῷ ‘Υπουργ. ‘Εξωτερικῶν. Περὶ ἐπιείκειας 275
- Νέοι Πρεσβευταὶ 275
- ‘Εργατικὴ καὶ ‘Ασφαλιστικὴ Τράπεζα ἀντὶ Ι.Κ.Α. 276
- Κακοδαίμονία καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀγροτῶν 290
- Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Διαβί-
ωσις μὲ ἀποδοχὰς ἐπιτέβου ἀπσθλιώσεως.
Κίνδυνος ἐξαχρειώσεως 277
- Οἱ κακομαθημένοι καὶ οἱ καλομαθημένοι (;) πα-
λαιοκομματικοὶ 277
- ‘Αηδὴς δουλοφροσύνη 277
- Νέαι ‘Ιδέαι εἰς τὴν Οἰκονομίαν 292

ΕΤΟΣ Α΄. 1 καὶ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1954 ΦΥΛΛΑ 19 καὶ 20

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

‘Υπὸ καὶ ‘Επιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος 15 Α (Τηλ. 23.191)

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ

ΣΟΚΟΥ - ΒΑΚΙΟΥΜ ΟΙΛ ΚΟΜΠΑΝΥ, ΙΝΚ

πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ἐξ ἀνευθύνων διαδόσεων θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ αὐτοκίνητιστικὸν κοινὸν τὰ κάτωθι:

Η ΝΕΑ ΜΟΜΠΙΛΓΚΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩ ΤΩΝ 80 ΟΚΤΑΝΙΩΝ

Βενζίνη μὲ ισάριθμα ὀκτάνια χρησιμοποιοῦν ἐπίσης καὶ ὠρισμένοι τύποι ἀεροπλάνων.

Η ΝΕΑ ΜΟΜΠΙΛΓΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ: ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΑ ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΣΘΕΤΑ

ἐξαιρετικῆς ἀποδόσεως. Τοιαῦτα πρόσθετα οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς Βενζίνην.

Η ΝΕΑ ΜΟΜΠΙΛΓΚΑΣ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἰσάγεται ἀνελλιπῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τῆς Ἑταιρίας μας ἡ ὁποία παρακολουθεῖ πάντοτε ἐκ τοῦ πλησίον τὴν τεχνικὴν ἐξέλιξιν τοῦ αὐτοκινήτου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΔΩΡΕΑ Φρ. Τ. Σ. 1062
ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92
ΑΡΙΘ. 45568

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ”

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ξενοφώντος
Ἀριθ. 15 α
ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 23191

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ἐκδόσις Δεκαπενθήμερος

ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Β. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΕΤΟΣ Α'
Φύλλον 19-20
(Σελ. 269-292)
1-15 Σεβρίου

10η Σεπτεμβρίου 1954

Συχνά, ὅταν συζητῆται τὸ θέμα τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, γίνεται χρῆσις μιᾶς φράσεως τοῦ Ἡροδότου, τῆς ὁποίας ἡ ἀκρίβεια παρέμεινεν ἀμειλίκτως μέχρι σήμερον ἀπρόσβλητος:

«Τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεὶ σύντροφος ἐστί».

Ἐδῶ σταματᾷ συνήθως ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὸ ἀρχαῖον κείμενον. Καὶ ἡ φράσις ἀποκτᾷ οὕτω μίαν ὑπόκρουσιν μελαγχολικῆς παρηγορίας ἔναντι ἑνὸς ἀδυσωπῆτου πεπρωμένου· ἡ ἐπιστήμη τῶν «εἰδικῶν» ἔρχεται νὰ τὴν ὀλοκληρώσῃ μὲ τὰς στατιστικὰς διὰ τὴν στενότητα τοῦ χώρου, τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους, τὴν ἀναπόδραστον τάσιν πρὸς ἐκπατρισμόν....

Ἀλλὰ ἡ μνημειώδης φράσις τοῦ Ἡροδότου δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ἐχει συνέχειαν, ἡ ὁποία συνήθως παραβλέπεται καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐν τούτοις, ἐκφράζεται συμπεπικνωμένον ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν πρόβλημα.

«..... ἀρετὴ δὲ ἐπακτὸς ἐστί, ἀπὸ τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμον ἰσχυροῦ: τῇ διαχρεωμένῃ ἡ Ἑλλὰς, τὴν τε πενίαν ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην.»

Ἡ ἀρετὴ, προῦδν φρονήσεως καὶ νόμων ἰσχυρῶν, ἀποτελεῖ τῶν ὄντι, τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ σκέψις ἔδωκε εἰς τὰς σκληρὰς ἀναγκαιότητας τῆς ζωῆς, καὶ τὴν καταδυνάστευσιν τῶν ἰσχυρῶν. Μὲ τὴν παρεμβολὴν αὐτὴν τῶν ἠθικῶν ἀξιών, οἱ Ἕλληνες ἀπῆντησαν προκαταβολικῶς εἰς τὰ ἀξιώματα τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, καὶ ἐξεπέρασαν τὰς δοκιμασίας τῆς ζωῆς.

Συνέλαβον τὸ ἀνθρώπινον πρόβλημα ἐν τῷ συνόλῳ του, καὶ ἐνόησαν ὅτι τὰ συστατικὰ τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας εἶναι τόσον ἐκτεταμένα καὶ πολυσύνθετα, ὥστε νὰ μὴ ἀρκῇ τὸ ὕλικόν των μέρος διὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ. Ἐγνώρισαν τὰς μυστικὰς ἱκανοποιήσεις τὰς ὁποίας προσφέρουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄδηλα καὶ ἀνθρώπινα τὰ ὁποία δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσῃ αἱ στατιστικαὶ οἱ τιμάρημοι καὶ τὰ πραγματικὰ ἡμερομίσθια. Καὶ ἐπ' αὐτῶν πρὸ παντὸς ἐστήριξαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν.

«Τὸν εὐδαίμονα βίον εἶναι τὸν κατ' ἀρετὴν ἀνεμπόδιστον μεσότητά δὲ τὴν ἀρετὴν» (Ἀριστοτέλους Πολιτικά).

Οί «ρεαλισταί», - τὰ ἐλαττωματικά ἐκεῖνα πλάσματα τὰ ὅποια, ἀτροφικά πνευματικῶς, δὲν ἐκλαμβάνουν ὡς πραγματικότητα παρὰ ὅ,τι μόνον ἔχει βάρος ἡ θερμίδας-ἀντιπαρέρχονται μυκτηρίζοντες τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν σοφίαν· καὶ οἱ θεωρητικοὶ τοῦ διαλεκτικοῦ ματεριαλισμοῦ - σοβαρώτεροι τῶν πρώτων - δὲν ἀναγνωρίζουν τὰς ἠθικὰς ἀξίας τῆς ζωῆς, παρὰ ὡς δευτερογενὴ καὶ παράγωγα στοιχεῖα, τῆς ὑλικῆς, ἀπτης πραγματικότητος. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως τοὺς διαψεύδει ἀμφοτέρους σταθερῶς ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς φεγγοβολήματα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ἕως σήμερον. Τοὺς διαψεύδει μὲ τὰς στιγμὰς τῶν μεγάλων τῆς ἐξάρσεως ὅπως τοὺς διαψεύδει καὶ εἰς τὴν καθημερινήν, ἄσημον, ἀφεγγον ζώην τῆς εἰρηνικῆς βιοπάλης. Τοὺς διαψεύδει, ὅταν ἀθορύβητος ἀπὸ τὴν παντοδυναμίαν τῶν ἀντιπάλων τῆς ἐδράττετο τῶν ὅπλων διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ κατὰ καιροὺς μεγάλα ἰδανικά της, ὅπως τοὺς διαψεύδει καὶ καθημερινῶς μὲ τὴν προθυμίαν της νὰ ὑποστῇ οἰασθήποτε στερήσεις *ἐφ' ὅσον αἱ στερήσεις αὐταὶ γίνονται ὑπὸ τὸ σῆμα εὐγενῶν ἐπιδιώξεων καὶ πρὸ παντὸς ἀστυγματίστου ἀρετῆς*. Τὸ γόητρον τῆς ἀστυγματίστου ἀρετῆς διετήρησε τῶντι, πάντοτε τόσον ἀκαταγώνιστον παρ' ἡμῖν ἀκτινοβολίαν, ὥστε πᾶσα δυστυχία νὰ φαίνεται ἐλαφρότερα καὶ ἡ ζωὴ νὰ φαίνεται ἀσφαλεστέρα ὑπὸ τὰς ἀναλαμπάς της· δι' αὐτὸ καὶ τόση κατάχρησις ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους μέχρι σήμερον τῆς δυσφημίσσεως περὶ τὰς οἰκονομικὰς διαχειρίσεις τῶν ἀρχόντων.

Αἱ μεγάλαι πολιτικαὶ κρίσεις ἐν Ἑλλάδι ἔχουσι πάντοτε ἐν ὑπόβαθρον ἠθικῆς ἀνωμαλίας.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐν τῇ σημερινῇ τῶν πραγμάτων καταστάσει, τὸ ἠθικὸν θέμα τείνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον νὰ καταστῇ τὸ ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς μας κρισιμότητος.

* *

Δὲν ἔχομεν καμμίαν διάθεσιν νὰ υἱοθετήσωμεν τὴν σκανδαλοθηρίαν μιᾶς μερίδος τοῦ ἡμερησίου τύπου· οὔτε ἀναζητοῦντες τὰ ἀπόλυτα, δυσκολευόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ διάρθρωσις τῆς ζωῆς μετετόπισε τὰ παλαιὰ ὅρια μεταξὺ θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου· οὔτε - ἀκόμη ὀλιγώτερον - θέλομεν νὰ ἀποδεχθῶμεν ἄνευ ἄλλου ὡς πραγματικόν, οἶον-δήποτε ἀπὸ τὰ θρυλούμενα σκάνδαλα. Ἀλλὰ μόνον ἠθελημένη τύφλωσις δύναται νὰ παρίδῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ σινόλῳ της ἔπαυσε νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ἀστυγματοῖστον ἀρετὴν τῶν ἀρχόντων της. Καὶ αὐτὸ δὲν μετατοπίζει ἀπλῶς τὸ ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς κρισιμότητός μας ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἠθικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ διευρύνει τὰ πλαίσια τῆς κρίσεως ἐπὶ ὅλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστώτος. Διότι ἡ δυστυχία καθίσταται ἀνεκτὴ ὅταν τὴν φωτίζει ἡ ἐννοία τῆς θυσίας διὰ κάτι ὑψηλότερον καὶ τὴν ἀπαλύνη ἡ συνειδήσις ὅτι εἶναι *κοινὴ διὰ πάντας*. Ἐνῷ γίνεται ζοφερά καὶ ἀβάστακτος ὅταν τὴν δηλητηριάζῃ ἡ καθημερινὴ προβολὴ τοῦ φαβοριτισμοῦ, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἐπιδείξεως τῆς χλυδῆς τῶν ὀλίγων.

Διότι - καὶ ἡ διασάφησις αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητος - διαφθορά δὲν

σημαίνει ἀναγκαστικῶς ὠρισμένα συνταρακτικὰ παραδείγματα καταχρήσεων τὰ ὅποια ἀφορῶσι συνήθως ἄτομα ἢ ὁμάδας ἀνθρώπων καὶ ἐπισύρουν θάττον ἢ βράδιον τὰς κυρώσεις τῆς κοινωνίας. Διαφθορά εἶναι πολὺ - περισσότερον - ἢ ἀσύλληπτος σειρὰ περιπτώσεων συναλλαγῆς καὶ ἀδικίας, αἱ ὅποια καλυπτόμεναι συχνὰ ἀπὸ μίαν διάταξιν νόμου ἢ μίαν πράξιν «ὅ,τι τὴν ἐὺθύνῃ τῆς κυβερνήσεως», ἐξασφαλίζουν συνήθως τὸ ἀνεύθυνον, ἀλλὰ σπεύρουν ἐκάστοτε ἐν μέσῳ ἑκατοντάδων ἀνθρώπων τὸν σπόρον τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξεγέρσεως.

Διαφθορά, εἶναι ἡ παραγκώνισις παγκοίνως ἀνεγνωρισμένων ἀριστεῶν τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς διοικήσεως ἐπ' ὠφελείᾳ ὑποδεεστέρων τῶν· ἡ σκαιὰ ἀποπομπὴ ἀνωτάτων στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν λειτουργῶν κοσμοῦντων τὴν πολιτείαν καὶ θυσιασθέντων δι' αὐτήν· ὁ πολλαπλασιασμός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιούχων μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν εἰς τὸν ὑποσιτισμὸν ἀτροφικῶν συντάξεων. Διαφθορά εἶναι ὁ ὑποκριτικὸς περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ ὅπως π. χ. τὸ Ε. Ι. Ρ. διατηροῦν 1300 ὑπαλλήλους πλὴν τῶν ἐκτάκτων συνεργατῶν διὰ νὰ ἐμφανίζουν τὴν κατωτέραν ποιοτικῶς ραδιοφωνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ τέως διοικητῆς τοῦ Ι.Κ.Α. διαψεύδων τοὺς ἐπικριτὰς του ἐβεβαίου ἐπὶ τῇ βάσει ἀριθμῶν ὅτι δὲν εἰσέπραττε παρὰ... 19 ἐκ. δρ. μηνιαίως! Διαφθορά εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ χρεωκοπία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὅταν στοιχίζουν εἰς τὸν ἐργοδότην καὶ τὸν ἐργαζόμενον ἀκριβώτερον παρὰ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν, διὰ νὰ παρέχουν κατωτέρας οἰασθήποτε ἄλλης παροχάς. Διαφθορά εἶναι, ὅταν συλλαμβάνονται διὰ ὀφειλὰς ἑκατοντάδων δραχμῶν δικηγόροι καὶ παραδοκοῦνται ἀγρόται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἔξω τῶν ταμείων τοῦ ΑΣΟ διὰ νὰ καταβάλουν τὰ χρέη τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν, καθ' ἣν στιγμὴν εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι τεράστια «ἐπιχειρήσεις ἡμερησίας καταναλώσεως» οὐδέποτε ἀπὸ ἐτῶν ἠνωχλήθησαν ἀπὸ τὸν ἔφορον. Διαφθορά εἶναι ὅταν βεβαιούται ὅτι 40% τῶν δανείων Μάρσαλ ἐτοποθετήθησαν εἰς ἐπιχειρήσεις παθητικὰς καὶ δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἀποδοθοῦν, χωρὶς νὰ εὐρίσκεται οὐδεὶς ὑπεύθυνος τῆς χρεωκοπίας ταύτης διὰ νὰ ὑποστῇ τὰς κυρώσεις τοῦ δόλου ἢ τῆς ἀβλεψίας του· ὅταν πωλοῦνται ὡς παληοσίδηρα τὰ ὑλικά τοῦ τεραστίου ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων ἐνεργητικοῦ μας καὶ πιστοποιεῖται ὅτι... οὐδεὶς ὑπάρχει διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος!

Διαφθορά εἶναι ὅταν τὸ κράτος καταδολιεύεται τοὺς ὑπαλλήλους του μὲ τὴν καθυστέρησιν μιᾶς πραγματικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν εἰς τὴν ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς καὶ συγχρόνως αὐξάνεται ἀπὸ 4,2 ἐκ. εἰς 6,8 ἐκ. δολλ. τὸ κονδύλιον «δαπανῶν τοῦ δημοσίου» τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, διότι μυρμηκία «εἰδικῶν» ἢ σταυροφόρων τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν ἐκστρατεύει κατ' ἔτος εἰς τὴν ξένην ὑπὸ διάφορα προσχήματα καὶ στέλλονται εἰδικοὶ πρεσβευταὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν καὶ Ἀφρικὴν διὰ νὰ... ἐπιθεωρήσουν τὰ προξενεῖά μας. Διαφθορά εἶναι ὅταν πλοῖα τῶν ἐπανορθώσεων παραχωροῦνται παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου καὶ ἀπό-

φασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, εἰς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἑκατομ. δολλαρίων· ὅταν δημοπρασθῶσι γίνονται εἰκονικῶς διὰ νὰ καταλήξουν εἰς παραχωρήσεις ὑπὲρ ἀπιθάνων μειοδοτῶν καὶ παραγκωνίζονται οἱ πλειοδότης. Διαφθορὰ εἶναι, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος τὸ ζῶν ἀπὸ σταθερὰ εισοδήματα ταλανίζεται διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τοῦ, νὰ κεντρίζῃται καθημερινῶς ἡ πικρία καὶ ὁ φθόνος τοῦ, μὲ τὴν νεοπλουτικὴν ἐπίδειξιν εὐζωΐας τῶν εὐπόρων καὶ νὰ ἐφευρίσκονται ὑπὸ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος διαρκῶς νέαι εὐκαιρίαι κοσμικῶν ἀπολαύσεων.

Δὲν χρειάζεται ἡ διαφθορὰ νὰ προσλαμβάνῃ τὰς συνταρακτικὰς μορμὰς μεμονωμένων μεγάλων σκανδάλων διὰ νὰ ἀναμοχλεύῃ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἐξέγερσιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πολλῶν. Ὁ καθημερινὸς αὐτὸς σπόρος τῶν ἀπείρων περιπτώσεων ἀδικίας ἀπλώνει εὐρύτερον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ τὰς δηλητηριώδεις ρίζας τοῦ. Καὶ ἔρχεται μίᾳ στιγμῇ ὅπου ἡ συνείδησις τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀδικίας ἔχει ἐξαπλωθῇ τόσον πολὺ εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς πολιτείας, ὥστε τίποτε πλέον νὰ μὴ φοβίξῃ προκειμένου νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος ἀπὸ αὐτὴν, καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ κινούνται ὑπὸ τὸ κράτος ἑνὸς εἵδους ψυχολογικοῦ αὐτοματισμοῦ πρὸς τὴν βίαν τῶν πάντων κατάλυσιν.

Οἱ σκεπτικιστὰς θὰ ἀπαντήσουν ὅμως ὅτι «ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο πάντοτε», ἢ ὅτι «αὐτὰ εἶναι συμφυᾶ πρὸς τὸν κομματισμόν... καὶ δὲν εἴμπορουμεν νὰ κάμωμεν ἄλλοιως!»

Παραβλέπουν ὅμως—οἱ ἀφελεῖς καὶ ἀσύνητοι!—ὅτι ἂν ὅλα αὐτὰ «ἐγίνοντο πάντοτε» καὶ ἂν οὕτως ἢ ἄλλως «θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται», τὸ βάρος αὐτῆς τῆς ὁμολογίας ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀποτελειώσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ἐλευθέραν δημοκρατικὴν πολιτείαν μας. «Ὅταν δὲν θὰ δύναται πλέον τὸ φιλελεύθερον ἀστικὸν καθεστῶς νὰ ἀντιτάσῃ εἰς τὰς ὑποσχέσεις περὶ ἀπολυτρώσεως τῶν μαζῶν καὶ ἀνωτέρας εὐζωΐας τῶν, τὰς βαθείας ἱκανοποιήσεις τῶν ἠθικῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, ὅταν ὁ ἔντιμος βιοπαλαιστὴς ἢ ὑπάλληλος δὲν θὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι πρὸ τῶν ἐντίμων τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωνία ἀποκαλύπτονται καὶ ὅτι οἱ ἔνοχοι καὶ οἱ ἀπατεῶνες καταλήγουν εἰς τὴν φυλακὴν, ὅταν ἡ δικαιοσύνη, ἡ στοργή, καὶ ἡ τιμὴ δὲν θὰ προστατεύουν πλέον παρὰ τοὺς εὐτυχήσαντας ἢ τοὺς ἐπιτηδεύουσιν, ἢ στιγμὴ τοῦ τέλους θὰ ἔχῃ σημάνη δι' αὐτό.

Εἰς τὴν τραχεῖαν οικονομικὴν πραγματικότητα λαῶν ὑποαγεπτῶν ὡς ὁ ἰδικός μας, τὸν ὅποιον συνθλίβει ἡ ἀμείλικτος ἀναγκαιότης τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ ἡ σκληρὰ ὑποθήκη ἀλλεπαλλήλων πολεμικῶν καταστροφῶν, δὲν ἔχομεν νὰ ἀντιτάξωμεν πολλὰ ἄλλα, διὰ νὰ κρατήσωμεν ὑψηλὰ τὸ φρόνημα καὶ ἀκμαίαν τὴν ψυχὴν.

Ἐπέρασεν πλέον ἡ στιγμὴ ὅπου ἡ σεμνότης ἀποσιώπησις τῶν συμβαινόντων, εἶχεν ἀξίαν. Ἡ βοή τῆς ἐξεγέρσεως ἐπάνω εἰς τὸ ἠθικὸν θέμα τῆς ἰθυνοῦσης τάξεως ἀκούεται ἤδη εὐκρινῶς. Οἱ κρατοῦντες ὀφείλουν νὰ

τὴν ἀκούσουν. Ἦλθεν ἡ στιγμὴ τῆς «σφίης» καὶ «τὸ νύμφον ἰσχυρὸν». Κάποιος χρειάζεται ν' ἀποτινάξῃ τὰς φάυλας συνηθείας, τὴν ἀμαρτωλὴν ἔναντι τῶν ἐπιείκειαν, νὰ ἐνσαρκώσῃ μὲ τὸ προσωπικόν του παράδειγμα τὴν ἀμείλικτον αὐστηρότητα τοῦ ἠθικοῦ νόμου, νὰ φωνάξῃ ὅπως ὁ Κάρολος ὁ 12ος τῆς Σουηδίας πρὸς τὸν νωχελὴ ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς τοῦ :

— «*Ἀπὸ σήμερον θὰ γινώμεν ὅλοι ἄλλοι ἄνθρωποι!*»

Αὐτὴν τὴν φωνὴν ἐπερίμενε νὰ ἀκούσῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας τὴν σήμερον. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ αἶτημα ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ ἡ ἐθνικὸφρων Ἑλλάς, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ τύχη τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Τὸ κενὸν τὸ ὅποιον θὰ ἀφήσῃ πίπτουσα δὲν θὰ καλυφθῇ μὲ νεκραναστάσεις κομματικῶν σχηματισμῶν οὔτε μὲ τὴν ἀθροιστικὴν δύναμιν προεκλογικῶν συγκροτημάτων, οὔτε - ἀκόμη ὀλιγώτερον - μὲ «*διαχωρισμὸν εὐθύνων*» πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ σκάφους κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ναυαγίου.

Θὰ εἶναι θέμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ἱκανότητα ἐκείνων οἵτινες θὰ τὴν διαδεχθοῦν ὅπως πραγματοποιήσουν τὸν ἀπαραίτητον ἠθικὸν ἐξαγνισμόν τῆς πολιτείας καὶ ἀποδείξουν ἐμπράκτως *ὅτι καὶ θὰ ἀλλάξῃ πραγματικῶς εἰς τὸν τόπον μας.*

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΑΜΙΕΤΗΡΙΩΝ.

Ἡ διὰ τελευταίως κατατεθέντος νομοσχεδίου καθοριζομένη ἀναβίωσις τῶν προκατοχικῶν καταθέσεων τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἀποτελεῖ μέτρον ἄξιον ἐξάρσεως διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς δημοσίας πίστεως. Ἡ διὰ τοῦ νόμου 18/1944 ἐκμηδένισις τοῦ προϊόντος τοῦ μόχθου τῶν ἀπορωτέρων τάξεων καὶ ὁ ὡς ἐκ τούτου τραυματισμὸς τῆς κρατικῆς πίστεως δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ συγκινήσῃ ὅλας τὰς μεταπελευθερωτικὰς κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ὑποσχέθησαν ἢ καὶ υἱοθέτησαν κατ' ἀρχὴν μέτρα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν καταθέσεων, χωρὶς ὅμως νὰ φθάσουν μέχρι τῆς ἐπιθυμητῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος.

Ἡ ἀργοπορία μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ παροῦσα κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εὐθὺς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἀρχῆς δοθείσης ὑποσχέσεως ἀποδόσεως τῶν καταθέσεων τῶν ταμιευτηρίων ἔδωκε λαβὴν εἰς τὸ νὰ πιστευθῇ ὅτι καὶ ταύτης αἱ ἐπαγγελίαι δὲν ἔχουν μεγαλειτέραν ἀξίαν. Ἐν τούτοις, ἡ προσπάθεια ἀναστήλωσεως τῆς κρατικῆς πίστεως τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς πρεσβεύει ἡ Κυβέρνησις καὶ τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε διὰ τῆς προθέσεως διακανονισμοῦ τοῦ

δημοσίου χρέους καὶ τῆς συνάψεως ἐσωτερικοῦ δανείου ἀπῆλθε ταχύτεραν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου. Λογικῶς ἡ ἀναβίωσις τῶν καταθέσεων τῶν ταμιευτηρίων ἔπρεπε χωρὶς ἀμφιβολίαν χρονικῶς νὰ προηγηθῇ τῆς συνάψεως τοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου, ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου θὰ εἶχε ψυχολογικῶς λίαν εὐμενὴ ἐπίδρασιν, ἔστω καὶ ἐάν, ἐλλείψει εὐχερείας τοῦ προϋπολογισμοῦ 1953-54, ἔπρεπε ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις κατὰ τινὰς μῆνας ἵνα συμπέσῃ μὲ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1954-55, ἀναβολὴν ἀποδόσεως τὴν ὁποῖαν ἄλλως τε υἱοθετεῖ καὶ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ ἄρθρον 5.

Προκαίμενον περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδόσεων τῶν προπολεμικῶν καταθέσεων δύο κυρίως ζητήματα ἐτίθεντο, ἀφ' ἑνὸς ποῖοι καταθέται ἔπρεπε νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν ρύθμισιν καὶ ἀφ' ἑτέρου ποῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἀνταλλακτικὴ ἀξία τοῦ ἀποδιδομένου ποσοστοῦ.

Εἶναι προφανές ὅτι αἱ πρὸς λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων ἀντιλήψεις δικαιοσύνης, ἰσότητος καὶ κοινωνικῆς σκοπιμότητος περιορίζονται ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε οἰκονομικὰς δυνατότητας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκτίμησις μετὰ τοῦ ποῖου σημείου ἡτο σκόπιμον νὰ ἐπιβασθῇ ἡ ὁλότης διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς

κρατικής πίστεως πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς ὁλότητος, ἥτις ἀπετέλεσε τὸ μέτρον μετὰ τὸ ὁποῖον ἐπεδιώχθη ἢ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθορισθεῖσα ρυθμίσις δὲν θὰ ἦτο εὐκόλως νὰ ἐλεγχθῇ πρὶν ἢ ἐξετασθῇ τὰ στοιχεῖα τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς καταθέτας, τὸ νομοσχέδιον περιορίζεται εἰς τοὺς καταθέτας τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμιευτηρίου, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους φαίνεται πλέον ἄμεσος ἢ ἐγγύσις τοῦ Κράτους, ἀγνοεῖ δὲ τοὺς καταθέτας τῶν ταμιευτηρίων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν τούτοις αἱ πολυάριθμοι καταθέσεις τούτων ἔχουν τὸν αὐτὸν περίπου μετὰ τὰς καταθέσεις τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων χαρακτήρα, τὸν ὁποῖον ἐξ ἴσου ἄλλως τε εἶχον καὶ αἱ καθ' ὑποχρέωσιν τοῦ νόμου καταθέσεις ἐπὶ προθεσμία τῶν ἀντλήκων ὀφραγῶν. Ἡ ὑπὲρ τῶν πρώτων μόνον νομοθετικὴ ρύθμις ἀποστερεῖ ἤδη τοὺς δευτέρους τῶν ἐλπίδων τοιαύτης ρυθμίσεως, ἣ ὅποια ἐξ ἄλλου θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον εἰ μὴ διὰ μικρὸν μέρος καὶ κατὰ μέγα μέρος τοῖς ὀφελιθέντας ἐκ τῆς συσταθείας τοῦ Ν. 18/1944, διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν πρὸς τὰς τραπεζὰς χρεῶν τῶν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν καταθέσεων περιορίζεται κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Νομοσχεδίου εἰς 142.000 καταθέτας τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμιευτηρίου, οἵτινες καὶ καλύπτουν 94 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὸ ἀπόδοσιν λογαριασμῶν καταθέσεων.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ποσοστὸν ἀποδόσεως τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 3 καθωρίσθη διὰ κλιμακώσεως, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς καταθέσεως, βάσει ἀντιστοιχίας μιᾶς προκατοχικῆς δραχμῆς πρὸς 100 δραχμὰς παλαιᾶς ἐκδόσεως δι' ὑπόλοιπον μέχρι 10.000 δραχμῶν, μειουμένης τῆς ἀντιστοιχίας ταύτης διὰ μεγαλύτερα ὑπόλοιπα. Ἡ εἰς χρυσὰς λίρας ἀνταλλακτικὴ ἀξία τῶν ἀποδιδόμενων διὰ τοὺς περισσότερον εὐνοουμένους τῆς μικρᾶς ταύτης κλίμακος καταθέτας ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν καταθέσεώντων. Ἡ μεταχείρισις αὕτη τοῦ καταθέτου τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμιευτηρίου προώριται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν μεταχείρισιν ἐνὸς ἄλλου προπολεμικοῦ πιστωτοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ὁμολογούχου. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων πιστωτῶν ἀναλογία εἶναι ἀρκετὰ στενὴ.

Πάντως, καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω, ἀναμένεται ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἐκ τοῦ μέτρου ἀποτελέσματα πρὸς στερέωσιν τῆς κρατικῆς πίστεως, θὰ ἀποδειχθῶν πολυτιμώτερα καὶ διαρκέστερα τῆς διὰ τούτου ἀναλαμβανομένης ἐπιβαρύνσεως. Τὸ μέτρον εἰδικώτερον ἐπιτυχάνει τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κλονισθέντος θεσμοῦ τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμιευτηρίου καὶ ἀποβλέπει πρωτίστως εἰς τὴν προώθησιν τῆς ὑπολογισίμου λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως. —Κ.—

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ «ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ» ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Δὲν συνεβουλευθήσαν φαίνεται ἐγκαίρως Βουλὴ καὶ Γερουσία τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν πρὶν ἢ ψηφίσωσι τὸν νέον νόμον κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, τοὺς καταχθονίους συμβούλους τῆς κυβερνήσεώς μας, οἵτινες κατάρθωσαν μέχρις ὥρας νὰ ἀποτρέψουν τὴν διάλυσιν τῶν ὑποκαταστατῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Η καὶ οὕτω κινδυνεύουν νὰ ἴδουν τὸν κομμουνισμόν κερδίζοντα ἑδαφος ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τὰ νέα αὐστηρὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐψήφισαν. Ὅχι μόνον κηρύσσουν τὸ κομμουνισμόν κόμμα ἐκτὸς νόμου, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώνουν τὰ μέλη οἱ αὐτοὶ ὅτι ὅσοι ὁρῶντες ἀποβλεποῦσι εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ κομμουνισμοῦ ὅπως δηλωθῶσι εἰς τὰς ἀρχὰς ἐπὶ ποινῇ 10.000 δολ. καὶ 5 ἐτῶν φυλακίσεως· στεροῦν τῶν διαβατηρίων τὰ μέλη τοιούτων ὀργανώσεων· ἀπαγορεύουν τὴν ἀνάληψιν δημοσίων ἀξιωματικῶν παρ' αὐτῶν· ἀπαγορεύουν τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς συνδικαλιστικὰ ὀργανώσεις καὶ ἀποστεροῦν τὰ ὑπὸ κομμουνιστικὸν ἔλεγχον συνδικάτα τοῦ δικαίωματος διαπραγματεύσεως συλλογικῶν συμβάσεων. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τοῦ δυσεπιτεύκτου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀλλὰ ἀπλῶς διὰ νὰ δοθῇ προειδοποίησις «To serve notice» εἰς τοὺς νομιμόφρονες πολίτας ὅτι: «ὁ Λαὸς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀντιτίθεται εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα καὶ πᾶν ὅ,τι τοῦτο ἐκπροσωπεῖ.»

Ἡ σαφὴς τοποθέτησις τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν μιᾶς μεγάλης δημοκρατίας ἀξίζει περισσώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ δίκτυα καὶ ὅλα τὰ κατασταλτικὰ μέτρα. Στιγματίζει ὡς ἐθνικὴν ἀτιμίαν τὴν κομμουνιστικὴν συνομοσίαν. προειδοποιεῖ τὸν νομιμόφρονα πολίτην· δὲν ἀφίνει θέσιν εἰς

παρεξηγήσεις διότι γνωρίζει ὅτι τὰ μεγάλα ἰδεολογικὰ προβλήματα εἰς τὸν κόσμον εἶναι πρὸ παντὸς ζητήματα ψυχολογίας τῶν μαζῶν.

Αἱ ὑψηλότεται πανουργίαι τῆς μικροπολιτικῆς αἰ ἀποβλέπουσι εἰς τὰ ὑποκατάστατα τοῦ Κ. Κ. Ε., ὡς εἰς χρησίμον ὕλικόν, «διαφορισμοῦ» τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας, δὲν ἔφθασαν εὐτυχῶς μέχρι Ἀμερικῆς. Τὸ σημειούμεν μετὰ ζωηρὰν ἱκανοποίησιν.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΣ

Κάτι πρέπει νὰ συμβαίῃ μετὰ τὴν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κατάστασιν! Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Προξενίου Καζαμπλάνκας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπολείας τοῦ διπλωματικοῦ κώδικος μεταξὺ Παρισίων καὶ Μόσχας, ἔχομεν τώρα ἕνα πρόξενον ὑπεξαίρουντα 8 χιλ. δολλ. ἐκ τῶν εἰσφορῶν διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς καὶ δηλοῦντα... ὅτι θὰ τὰ πληρώσῃ ὁ πλούσιος πενθερός του! Ἡ κοινὴ γνώμη ἥτις δικαίως ἐσυνήθισε νὰ προσβλέπῃ τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ πάως περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην τῶν στελεχῶν τῆς ὡς πρὸς τὴν χρηστότητά τῶν πληθύνοντα τοῦλάχιστον, δικαίως ἀπορεῖ πῶς πληθύνονται ἀπὸ τίνος τὰ κρούσματα ἡθικῆς ἀνωμαλίας. Ἡ ἐξήγησις τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι ἀπλή· ἀλλὰ ἀσφαλῶς εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ ἀμεσώτερων λόγων τούτου, εἶναι ἡ ἔλλειψις αὐστηρῶν κυρώσεων. Ὅταν ὑπάλληλος ἔχων εἰς τὸ παρελθόν του ἀνωμαλίας αἰτίνας δις τὸν ἔφερον εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ εἰσαγγελικοῦ γραφείου προάγεται καὶ διαπιστεῖται ὡς πρεσβευτῆς, ὅταν ἄλλος εὐρεθεῖς ἐν ἀταξίᾳ διὰ σημαντικὸν ποσὸν προβαίῃ εἰς ἐμπρακτον μετάνοιαν διὰ... νὰ τοποθετηθῇ εὐθὺς μετ' ὀλίγον γραμματεὺς Πρεσβείας ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ μετὰ μόνον περιορισμὸν τῆς δράσεώς του μίαν διαταγὴν νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰ προξενικὰ καθήκοντα (!), ὅταν ἄλλος γραμματεὺς πρεσβείας κληθεῖς νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς διεθνῇ διάσκεψιν καταφθάνει δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν της χωρὶς οὐδὲ κἂν ἐπιπλήξεως νὰ τύχῃ, ὅταν Πρεσβεύται κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἀνίκανος ἢ ἥρωες πολλαπλῶν σκανδάλων, στέλνονται εἰς σοβαράς θέσεις ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ μετὰ μόνον τὴν δικαιολογίαν ὅτι «ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν θὰ τοὺς πάρῃ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας!» πῶς νὰ μὴ χαλαρωθῇ τὸ πνεῦμα τῶν

εὐθυνῶν καὶ τῆς πειθαρχίας;

Τὸ διοικεῖν εἶναι πολὺ σκληρὰ ὑπόθεσις. «Ὑβριστικὸν γὰρ τὸ ζῶον (τὸ ἀνθρώπινον) κατὰ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ λοιπὰ τῶν παθῶν» δεῖσθαι οὖν τοιαύτης ὑπεροχῆς ἀφ' ἧς ἔσται σωφρονισμὸς τις καὶ τάξις.

Ἀλλὰ «ὑπεροχὴ καὶ τάξις» δὲν εἶναι ἀπλῶς ζήτημα βαθμοῦ καὶ ἀρχαιότητος. Χρειάζεται καὶ κάτι ἄλλο. Καὶ αὐτὸ ἴσως δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν μας.

ΝΕΟΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ

Εἴχομεν καὶ ἄλλοτε τόνισιν τὴν ζημίαν ἣ ὅποια προσγίνεται εἰς τὴν χώραν ἐκ τῆς διαπιστεύσεως Πρεσβευτῶν κάτω πάσης νοητῆς στάθμης ἱκανοτήτων καὶ γενικωτέρων προσόντων. Τὸ πρόσωπον τοῦ Πρεσβευτοῦ ἀποτελεῖ τὴν εἰς τὸν διεθνή ὀρίζοντα, προβολὴν τῆς πατρίδος· μετὰ τὸ μέτρον αὐτοῦ κρίνονται συνήθως οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν χώραν μας· καὶ δι' αὐτὸ αἱ μικρότεροι ἀκριβῶς χώραι ἔχουν περισσότεραν ἀνάγκην ἀπὸ τὰς ἄλλας ὅπως ἐκπροσωποῦνται ἀπὸ ὅ,τι καλύτερον ἔχουν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ διπλωματικὴ μας ὑπηρεσία ἔπειτα ἀπὸ τὰς τελευταίας τοποθετήσεις πρεσβευτῶν ἀπέδειξε ὅτι ἄγεται ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἀντίθετον ἀποψιν δηλ. τοῦ νὰ ἀπομακρύνῃ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὅ,τι δὲν δύναται εὐσχήμως τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ παραδεχθῇ τὴν ἰδικήν μας γνῶμην ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς· οὕτε φέρουσιν οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ ἐξωτερικὰ καὶ ἐμφανῇ γνωρίσματα ἐπαρκείας ἢ ἀνεπαρκείας ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται δευτέραι γνώμαι ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου. Ἀλλ' ὑπάρχουν περιπτώσεις ὅπου ἡ ὁμοφωνία ὡς πρὸς τὴν ἀνεπάρκειαν ὀρισμένων προσώπων εἶναι τόσον ἀπόλυτος καὶ ἐκδηλος, ὥστε μόνον ἀσύστολος φαβοριτισμὸς ἢ πλήρης ἄγνοια τῶν πραγμάτων δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰς σοβαράς θέσεις ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Εἶναι δὲ ἀληθῶς ἐκπληκτικὴ ἡ ἀντίληψις ὅτι ὑπάρχουν μικραὶ χώραι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης τόσον ἄσημοι καὶ περιορισμένου ἐνδιαφέροντος ὥστε νὰ διανοηθῶμεν νὰ διαπιστεῦσωμεν παρ' αὐταῖς πρόσωπα τὰ ὁποῖα καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων εἴτε θὰ εἶχον ἀπὸ τοῦδε ὅταλῃ

εις τὸ γηροκομείον, εἴτε θὰ διεφυλάσσοντο ἐν Ἀθήναις διὰ μόνην τὴν περίπτωσιν ὅπου θὰ ἀπεκαθίσταντο κάποτε διπλωματικαὶ σχέσεις μετὰ τῶν Μάου-Μάου. Τὸ νὰ σκεφθοῦν σοβαρῶς οἱ ἰθύνοντες τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν καθ' ἣν στιγμὴν λόγῳ τῆς διακοπῆς σχέσεων μετὰ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος βρῖθουν οἱ διαθέσιμοι Πρεσβευταί, δίδει μίαν εἰκόνα ἐλεεινῆν ὅσον καὶ ἀνακριβὴ περὶ τοῦ διπλωματικοῦ μας κλάδου, ἀδικεῖ δὲ βαθύτατα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ κολακεύσωμεν τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κάποιος ἐνδιαφερόμενος θὰ παρεπλάνησεν καὶ πάλιν τὴν καλὴν τῶν πίστιν. Χρειάζεται ὅμως νὰ τὸ ἀποδείξουν ἀμέσως διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν διορισμῶν διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἰς ἀνώτερος διπλωματικὸς μὴ ἐκφράζων τὴν ζωηρὰν δυσφορίαν τοῦ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ καὶ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ λειτουργοῦσας κατὰ τὰ παραδεδομένα πρότυπα ἀντὶ τοῦ ἀποτυχόντος Ι.Κ.Α.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ καθεστῶτος τοῦ διέποντος τὸ Ἰδρυματῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλιστικῶν ἐργαζομένων καὶ κλαδικὰ Ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τῶν σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἐργαζομένων, ὑπεδείχθη ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1953 (Πολιτικὴ Ἐπισκόπησις σ. 37, 38).

Ἐχρειάσθη νὰ παρέλθῃ ἔτος καὶ νὰ ἐπακολουθήσουν αἱ ἀντεγκλήσεις μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἰδρύματος διὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν αἱ σοβοῦσαι ἐπικίνδυνοι διὰ τὸ μέλλον τῶν ἐργαζομένων καὶ ἡ σφαιρικὴ ἐν ὅλῳ καταστάσεις, καὶ νὰ πληροφηθῇ ἡ κοινὴ γνώμη περὶ τοῦ χάους ἐκ τῆς διασπαθίσεως τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος.

Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἐλέγχθησαν τελευταίως ἐπὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων, χωρὶς ὅμως νὰ ἀντιμετωπίζηται τὸ θέμα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων πρὸς ριζικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ θεσμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς τὸ Ὑπουργ. Κοιν. Προνοίας,

Καθ' ἡμᾶς τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ εἰς τὴν βάσιν του. Ἡ κακοτυχία τοῦ Ι.Κ.Α. ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάμειξιν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐναλασσομένων ἐκαστοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν πολιτικῶν κομμάτων.

Ὡς ἐξελίχθη ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, καὶ ἐπισήμως ἀνεγνωρίσθη, ὡς τοιοῦτος δημοσίου δικαίου καταναγκαστικῆς ἀσφαλίσεως διὰ τοῦ Κράτους, τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐργοδοτῶν, μισθωτῶν καὶ ὅλης τῆς κοινωνίας, κατέστη θεσμὸς ὅπου *συναντῶνται καὶ συνυπάρχουν ἀνώτερα κοινωνικὰ ἢ θινὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα τῆς ὁλόκληρης*.

Παρεγνωρίσθησαν ὅμως παρ' ἡμῖν λόγῳ τοῦ προέχοντος *κοινωνικοπολιτικοῦ χαρακτήρος* τοῦ αἱ τεχνικαί, διοικητικαὶ ἀνάγκαι τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τοῦ ἐκτεταμένου πεδίου τῆς γενικῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργατικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ ἑλλειψὶς εἰδικευμένου προσωπικοῦ καὶ ἡ οἰκονομικὴ καθαρῶς πλευρὰ τῆς ἀποδοτικῆς χρησιμοποίησεως τῶν κεφαλαίων.

Ἐπὶ τοῦ ὁργανωτικοῦ δὲ καὶ διοικητικοῦ πεδίου κυρίως ἀνευρίσκονται τὰ καταγγελλθέντα ἄτοπα τὰ ὁποῖα ὁδήγησαν εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον.

Ὑπετιμήθη ἐπίσης καθ' ἡμᾶς ὁ τεχνικοασφαλιστικὸς χαρακτήρ τοῦ νέου θεσμοῦ καὶ παρεγνωρίσθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ασφαλιστικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ μαθητικο-στατιστικὴ βάση, ἄνευ τῶν ὁποίων οἰαδήποτε ἀσφάλις θὰ ἦτο ἀβεβαία καὶ ἀσταθής.

Αἱ ἀρχαὶ δὲ καὶ αἱ βάσεις αὐταί, εἶναι φυσικόν, ἂν δὲν λειτουργοῦν κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς κανόνες, νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸ χάος, ὅπου καὶ πράγματι ἐφθασεν ἡ ὁργάνωσις τοῦ Ι.Κ.Α.

Δὲν θὰ ἐκταθῶμεν σήμερον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν σχεδίων.

Φρονούμεν ὅμως ὅτι ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀποργάνωσιν *ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων* ὡς Τραπεζικοῦ καὶ Ἀσφαλιστικοῦ ὁργανισμοῦ λειτουργοῦντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἡ πείρα ἔχουν σταθεροποιήσῃ καὶ ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς Ἀσφαλιστικοὺς ὁργανισμοὺς καὶ τὰς Τραπεζὰς τῶν μεγάλων Κρατῶν, ἀποξενουμένου τοῦ Κράτους ἀπὸ

τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων, ἐφ' ἧς Τραπεζῆς ν' ἀσκῇ μόνον αὐστηρὰν ἐποπτείαν δι' ὀρκωτῶν λογιστῶν καὶ ἑλεγχον.

Τοιοτοτρόπως θὰ ἀποκλεισθοῦν αἱ Κυβερνητικαὶ (κομματικαὶ) παρεμβάσεις καὶ παρεκλίσεις αἱ ὁποῖαι ὁδήγησαν εἰς τὸ σημερινὸν κατάντημα.

ΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ.

Καίτοι ἀπὸ μηνῶν ἔληξεν ἡ δύναμις τοῦ ν. 2500 ἐκκαθαριστικῆς διαδικασίας τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, μεθ' ἣν κατὰ τὰς Κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, θὰ ἐξετελήτο διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους ἡ ὑπεσχημένη μισθολογικὴ τακτοποίησις πρὸς ἐπ' ἀνὸρθωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς μειώσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν καὶ θὰ ἐδίδετο ἐπὶ πλέον τὸ ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων περίσσευμα, ἡ Κυβέρνησις οὐ δὲν ἀπέφασισεν ἂν ὁ μ.

Ὑποσχέσεις παρέχονται σὲ κάθε διαμαρτυρία τῶν ὑπαλλήλων, περὶ τηρήσεως τοῦ *δοθέντος λόγου*, ὁ τιμάρθμος ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ἀνέρχεται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἔπαυσαν ὁριστικῶς πλέον νὰ πιστεύουν εἰς τὰς ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις καὶ προσπαθοῦν νὰ διαβιώσουν μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἐπιπέδου ἀπαθλιώσεως εἰς τὸ ὁποῖον τὰς ὑπεβίβασε ἡ Κυβέρνησις, ἀναμένοντες πλέον τὴν ἀλλαγὴν, διὰ τὴν ὁποίαν ἂς μὴ πλανᾶται ἡ Κυβέρνησις ἐμμέσως ἐργάζονται, ἀγωνιζόμενοι πλέον *pro domo suo*, διὰ τὸ ψωμὶ των.

Ὡς δὲ ἐτόνισαν τὰ παραιτηθέντα μέλη τῆς ΑΔΕΔΥ τοιαύτη εἶναι ἡ πίεσις τῶν ἀναγκῶν διαβιώσεως ὥστε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐξαχρεώσιν τῶν ὑπαλλήλων. Ἴδου πὺ κατήντησε ἡ ὑπόσχεσις ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ΟΙ ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΟΙ ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ

Ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα «Πρόδοξ» (25/8/54) τῶν Σεργῶν τῆς ὁποίας οἱ δεσμοὶ μὲ μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι γνωστοὶ ἀναδημοσιεύομεν τὸ κάτωθι σχόλιον: Δὲν ἀποκλείεται, βέβαια, νὰ γίνῃ κάποια ἐκκαθάρισις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ ἀπὸ ἐνέους κακομαθημένους παλαιοκομματικούς, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ διὰ τῆς πολιτείας των διέλυ-

σαν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, παρσιεσφρῆσαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὸν Συναγερμὸν διὰ νὰ σωθοῦν, ἐξελιχθέντες ἤδη εἰς ἐπικινδύνους ραδιούργους καὶ αὐλοκόλακας!.. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν λέγεται διάσπαισις, ἀλλ' ἐκκαθάρισις, ἥτις φαίνεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν!.

Ποίους ὑπενίσσεται, ὡς κακομαθημένους παλαιοκομματικούς; καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ κακομαθημένοι παλαιοκομματικοί;

ΟΙ ΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἀλλ' ἀξιοσημειώσῃ ἡ περὶ «παλαιοκομματισμοῦ» κακομαθημένου ἢ μὴ φιλολογία.

Ὁ κόσμος ὅστις ἐστήριξε τὸν Συναγερμὸν εἶναι οἱ νομιμόφρονες πολῖται οἱ μὴ ἀρσκόμενοι - εὐλόγως εἰς ἀνατροπὰς καὶ βιαιότητας. Εἶναι δικαιολογημένοι αἱ ἀνησυχίαι τῶν φρονίμων πολιτῶν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων. Οἱ κ. κ. βουλευταὶ τοῦ Συναγερμοῦ ἂς μὴ προσποιούνται ἀγνοίαν τῶν λαϊκῶν ἀνησυχιῶν, οὔτε νὰ φαντάζονται ὅτι κάποτε θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὸ ἀνεύθυνον. Εἶναι οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι τῆς καταστάσεως, ἥτις πολιτικῶς εἶναι ἀναρχος, μὴ ὑπαρχούσης ἀντιλήψεως τῶν ἐμφανῶν καὶ ἀφανῶν κινδύνων. Μία προσεκτικὴ μελέτη τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου καὶ διὰ τοῦ Συναγερμοῦ ἀπὸ τινων ἐβδομάδων ἔπρεπε νὰ τοὺς εἴχε πείσῃ περὶ τούτου.

«ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ»

Οἱ Ὑπουργοί, ὅσους κάμνουν δηλώσεις εἰς τὸν Τύπον, ἀναφέρουν χλιαρῶς καὶ στερεοτύπως τὸν Στρατάρχην ἐν εἰδεί «Κύριε ἐλέησον», πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς πίστεώς των. Καὶ οἱ ἀκούοντες τὴν μονότονον φράσιν, ὡς ὁ χορὸς προσθέτουν, «Κύριε εἰσάκουσον καὶ ἐλέησον τὸν ταπεινὸν δούλον σου». Ἡ λαϊκὴ παροιμία λέγει ὅτι «τὸ πολὺ κύριε ἐλέησον τὸ βαρύνεται καὶ ὁ Θεός». Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δὲν βαρύνονται οἱ παπάδες καὶ τὸ ἐκκλησίασμα τὸν Κύριον. Ἀλλὰ κινδυνεύει ὁ Κύριος κάποτε ἀηδιάζων ἀπὸ τὴν ἀηδὴ δουλοφροσύνην τῶν πιστῶν του νὰ καταφέρῃ κατὰ τῶν προσώπων των τὸ φραγγέλιον. Ἡ Κοινὴ γνώμη ἔχουσα πάντοτε συνείδησιν τοῦ μέτρου περισσώτερον ἀπὸ ὀρισμένους ἐκπροσώπους τῆς, τόσοσιν ὅταν πρόκειται περὶ ἐπικρίσεων ὅσον καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ὑστεροβούλων θυριαμάτων τὸ περιμένει πρὸς διασκέδασίν της.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ καὶ αἱ νεώτεραι διεθνεῖς ἐξελίξεις

Παρ' ὅλους τοὺς αἰφνηδιασμοὺς καὶ τὰς ἀνωμαλίας αἱ ὁποῖαι ἀνετάραξαν τὰς τελευταίας περὶ τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν διαπραγματεύσεις, ἡ ὑπογραφή τῆς 9ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προκαλέσῃ ὅλων τὴν ζωηρὰν ἱκανοποίησιν. Ἡ ἔνταξις τῆς Γιουγκοσλαυίας, εἰς τὸ κοινὸν μέτωπον ἀμύνης τῶν Βαλκανίων ἀποτελεῖ μίαν τόσο ἀναγκαίαν συμπλήρωσιν τοῦ συστήματος ἀσφαλείας τῆς Δύσεως, ὥστε αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονός νὰ ἀρκῇ ὅπως προσδώσῃ εἰς τὴν συνθήκην τῆς 9ῃς Αὐγούστου ἐ. ἔ. μίαν ἀξίαν ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικὴν.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἀντίκειται τὸ παράπαν εἰς μίαν ἀντικειμενικὴν κριτικὴν τοῦ ὑπογραφέντος κειμένου ἥτις καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην θὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα ρεαλιστικῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ καὶ τοὺς ὑπευθύνους θὰ ὠθήσῃ ἐνδεχομένως εἰς τὴν περαιτέρω ἀναγκαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ μέχρι σήμερον συντελεσθέντος ἔργου.

Ἡ εὐθυγράμμις τοῦ κειμένου τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας πρὸς τὸ τῆς Ἀτλαντικῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη ἐν τέλει σύμπτωσις ἀπόψεων τῶν τριῶν συμμάχων, ἀποτελεῖ ἐν πρώτοις μίαν ὑποχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀρχικῶς ἀντιμετωπισθείσης γραμμῆς τοῦ ἀπολύτου αὐτοματισμοῦ τῆς συμμαχικῆς ρήτηρας, ὑποχώρησις, ἥτις δὲν εἶναι ἄμοιρος σημασίας. Τοῦτο σημαίνει, τῶντι, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως καθ' ἑνὸς τῶν συμμάχων οἱ ἄλλοι δύο δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσουν αὐτομάτως εἰς στρατιωτικὴν βοήθειαν του, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ λάβουν ἀμέσως «κοινὴ ἀποφάσει» ὅλα τὰ «μέτρα» ἅτινα «*θὰ κλίνουν ἀναγκά*» πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἄμυναν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χρήσεως ἐνόπλου δυνάμεως. Εἰς ἀπλουστεράν διὰ τὸς συμβαλλομένους. Τοῦτο ὅμως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν μηχανισμόν τῆς Συμμαχίας τὸ σημαντικώτερον ἔλασμα τῆς. Τὸ γεγονός δὲ αὐτὸ δὲν δύναται νὰ συγκαλυφθῇ μὲ ἰσχυρισμούς ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν ἀπὸ ἐπισήμων καὶ μὴ χειλέων καὶ καθ' οὓς α) ἡ Βαλκανικὴ ρήτρα ἀποτελεῖ, πιστὴν ἐπανάληψιν τῆς Ἀτλαντικῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ β) ὅτι ἐνδεχόμενος πόλεμος θὰ εἶναι συνολικὸς καὶ θὰ παρασύρῃ «κατ' ἀνάγκην» ὅλους τοὺς συμμάχους εἰς ἐνοπλὸν ἐνέργειαν.

Ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία ἀποτελεῖ τῶντι τὴν πλέον αὐτόματον διατύπωσιν συμμαχίας ἣν ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία. Τοῦτο ὅμως ὄχι δύναται τοῦ κειμένου αὐτῆς, τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τοὺς συμμάχους εὐρύτατα περιθώρια ἀνεξαρτησίας ἀποφάσεων, ἀλλὰ δύναται τῆς πραγματικῆς διαρθρώσεως τῶν συμμαχικῶν πολεμικῶν δυνάμεων. Αὕτη, πραγματοποιηθεῖσα ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης, καθιστᾷ *ἐκ τῶν πραγμάτων* ἀνέφικτον πᾶσαν ἀνεξαρτησίαν βουλήσεως ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις θὰ διεγράφετο ἐπὶ τῶν κυρίων μετώπων ἀντιστάσεως ὅπου εὐρηγνται ἀνεπτυγμέναι *εἰς βάθος* καὶ ὑπὸ συμμαχικὰ ἐπιτελεῖα αἱ διαθέσιμοι μονάδες. Ἐχθρικὴ ἐπίθεσις

ἐν Γερμανίᾳ π. χ. θὰ παρέσυρε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς γαλλικάς, ἀγγλικὰς, βελγικὰς κλπ. μονάδας εἰς πολεμικὰς ἐνεργείας πολὺ πρὶν αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀποφασίσουν περὶ τούτου.

Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει προκειμένου περὶ τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας, ὅπου κοινὴ συμμαχικὴ διοίκησις δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ πολὺν ἀκόμη χρόνον καὶ ὅπου ἡ γεωγραφικὴ *εἰς πλάτος* διάταξις τῶν συμμάχων ἐπιτρέπει τὴν διοικητικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν διαφόρων τομέων τοῦ μετώπου.

Οὕτε ἐπιτρέπονται ἐν προκειμένῳ δογματισμοὶ περὶ συνολικότητος ἐνὸς ἐνδεχομένου πολέμου καὶ «μοιραίας» πολεμικῆς ἀναφλέξεως εἰς ὅλα τὰ συμμαχικὰ μέτωπα. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξόχως τολμηρὰν ὅσον καὶ ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνον προεξόφλησιν τῶν ἀδήλων τροπῶν ἐνὸς πλέον ἢ σκοτεινοῦ μέλλοντος. Δὲν εἶναι γνωστὰ οὔτε ἡ στρατηγικὴ τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἐνδεχόμενος ἐχθρὸς, οὔτε τὸ μέτωπον τὸ ὁποῖον θὰ προτιμήσῃ, οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ κατάστασις ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμμάχων τὴν στιγμὴν τοῦ κινδύνου, οὔτε κἂν ἡ τελικὴ μορφή ἣν ἔως τότε θὰ προσλάβῃ ἡ Ἀτλαντικὴ συμμαχία. Χωρὶς ἐπομένως νὰ θέλωμεν οὐδὲ τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν νὰ διατυπώσωμεν διὰ τὰς σημερινὰς διαθέσεις τῶν συμμάχων, ἔχομεν ὑποχρέωσιν ἀτενίζοντες ἀπολύτως ρεαλιστικῶς τὰ πράγματα, νὰ μὴ παραγνωρίζωμεν τὰ ἐνδεχόμενα τὰ ὁποῖα ἡ στρατηγικὴ τοῦ ἀντιπάλου καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων συμμάχων θὰ δημιουργήσουν τὸσον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ μετώπου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἀκόμη ἡ εἰρήνη, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ καθαρώς πολεμικοῦ. Δι' αὐτὲ ἀκριβῶς ὁ αὐτοματισμὸς πάσης συμμαχίας συναπτομένης ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας παρουσιάζει καιρίαν σημασίαν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲ εἰδικώτερον τὸ πρᾶγμα ἐνέχει ἐπηυξημένην ἔτι σημασίαν διότι λόγῳ τῆς θέσεώς της ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ τῆς υπάρξεως φιλιῶν πολεμικῶν βάσεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της, θὰ ἔχη ἤδη ἐμπλακὴν εἰς ἕνα πόλεμον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐνάρξεώς του, ἀδιαφόρως τοῦ ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἀρχικὴ μορφή του καὶ ἡ θέσις τῶν λοιπῶν συμμάχων της.

Καὶ ἀπὸ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς ^{***} τὸ κείμενον τῆς Συμμαχίας τῆς 9ῃς Αὐγούστου, παρουσιάζει ἀπογοητευτικὰ κενά. Αἱ συμμαχίαι δὲν ἔχουν τῶντι ἀξίαν εἰμὴ ἐφ' ὅσον οἱ συμβαλλόμενοι ἔχουν τόσο τὴν θέλησιν ὅσον καὶ τὴν δυνατότητα ὅπως εἰς στιγμὴν κινδύνου ἀποδυσθῶν εἰς τὴν ἐσχάτην θυσίαν ἐνὸς πολέμου ὑπὲρ μιᾶς κοινῆς ὑποθέσεως. Ἡ οὐσιαστικὴ ἀξία τοῦ κειμένου τῆς δὲν δύναται ἐπομένως νὰ κριθῇ ἄλλως εἰμὴ ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις τῆς ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατηγικὴν πραγματικότητα μεταξὺ συμμάχων. Δι' αὐτὸ δὲ τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμμαχιῶν προηγεῖται ἀναγκαστικῶς μίᾳ οὐσιαστικῇ τακτοποίησιν ὑπαρχουσῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν, τὰ δὲ κείμενα αὐτῶν περιλαμβάνουν συνήθως καὶ ὅρους συγκεκριμένους ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, τὴν μορφήν ἢ τὸν χρόνον τῆς παρασχεθησομένης στρατιωτικῆς βοήθειας. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ κείμενα τῶν συμμαχιῶν μας κατήρτιζον διάνοιαι ὅπως ἡ

τοῦ Ι. Μεταξᾶ καὶ τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου, ὅπως προκειμένου περὶ τῆς Ἑλληνο-σερβικῆς τοῦ 1913, ἐλαμβάνετο μέριμνα ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν προηγηθῇ πλήρης ἐκκαθάρισις ὑπαρχουσῶν πολιτικῶν διαφορῶν (ζήτημα Ἑλληνο-σερβικῶν συνόρων, Ἀλβανία κλπ.) ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως χαραχθῶσι ἐντὸς αὐτοῦ τούτου τοῦ κειμένου τῆς συμμαχίας ρηταὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν μονάδων, τὸν χρόνον παρεμβάσεώς των κ. ὅ. κ. Καὶ βραδύτερον ὅταν ἀπὸ Γιουγκοσλαυϊκῆς πλευρᾶς ἐπρωτείνετο ἐπιμόνως ἡ ἀνανέωσις τῆς Ἑλληνο-σερβικῆς συμμαχίας ὁ Ἑλ. Βενιζέλος ἀντέτασσε πάντοτε ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ εἰς αὐτὴν πρὶν ἢ λυθῶσι προηγουμένως αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν πολιτικαὶ ἀμφισβητήσεις. Τὴν ἰδίαν δὲ τακτικὴν ἠκολούθησε προκειμένου καὶ περὶ τῆς Τουρκίας μὲ τὰς συμφωνίας τοῦ Ἰονίου 1930.

Σήμερον ἀντιθέτως, ἀφέθησαν ἄθικτα σπουδαιότατα σοβοῦντα πολιτικὰ ζητήματα ὅπως π. χ. τὸ τῆς Κύπρου. Ἡ σημερινὴ δὲ ἔντονος ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος τούτου, παρέχει ἐναργῆ τὴν εἰκόνα τοῦ προκύπτοντος κενοῦ, τὸ ὅποιον παραμένον ἀκάλυπτον καὶ εὐρυνόμενον προϊόντος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὰς ἐκατέρωθεν ἀντεγκλήσεις, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θίξῃ ἐν τέλει τὰ θεμέλια τῆς συμμαχίας.

Ἐτι πλέον ἀνησυχητικὸν ἂν καὶ πλέον δυσδιάκριτον εἶναι τὸ κενὸν τὸ ὅποιον προκύπτει ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς στρατηγικῆς μεταξὺ συμμάχων πραγματικότητος. Οὐδὲ πόρρωθεν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προδικάσωμεν τὴν κακὴν θέλησιν ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἀμφιταλάντευσιν οἰουδήποτε. Ἀλλ' ὁ πόλεμος εἶναι πάρα πολὺ σοβαρὰ ὑπόθεσις ὥστε νὰ κρίνεται ἀπλῶς μὲ τὰ δεδομένα γενικῶν διακηρύξεων καὶ προθέσεων. Ἡ ἀξία μιᾶς συμμαχίας κρίνεται πρὸ παντὸς ἐκ τοῦ κατὰ πόσον ἕκαστος τῶν συμμάχων *δύναται* νὰ παράσχῃ εἰς τὴν *δέουσαν* στιγμὴν τὴν *δέουσαν* βοήθειαν. Αὕτῃ δὲ ἡ στρατηγικὴ πραγματικότης ἐπιβάλλει, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ρητὴν δέσμευσιν τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐγκαίρως καὶ δὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑνὸς πολέμου, διαθέτουσι νοτίως τῶν Σκοπείων ἀφ' ἑνός, καὶ ἐντεῦθεν τῶν Στενῶν ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀλληλοβοήθειαν δυνάμεις. Ἀλλως, ἐν τῇ προβλεπομένῃ μάλιστα γοργῇ ἀλληλουχίᾳ τῶν γεγονότων, ἡ ἀλληλοβοήθεια θὰ κινδυνεύσῃ νὰ ἐκδηλωθῇ πολὺ ἀργά, ἢ νὰ μὴ ἐκδηλωθῇ καθόλου. Τὰ γεγονότα τοῦ 1941 εἶναι ἀκόμη πολὺ νωπὰ ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου περισσότερον. Ἀλλ' ἐπὶ τούτων ἀκριβῶς οὐδὲν περιέχεται εἰς τοὺς ὅρους τῆς συμμαχίας.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐλήφθη ἢ θὰ ληφθῇ περὶ τούτου μέριμνα ἐπαρκὴς εἰς τὰς μεταξὺ ἐπιτελείων ἀνταλλαγὰς ἀπόψεων. Ἀλλ' αὗται μόνον μερικὴν θεραπείαν δύνανται νὰ παράσχωσι ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον δὲν θὰ προσλάβουν τὴν κύρωσιν μεταξὺ κυβερνήσεων γραπτῶν συμφωνιῶν. Τοιαύτης σημασίας δεσμεύσεις ὡς ἡ ἀπὸ καιροῦ εἰρήνης διάταξις δυνάμεων ἐν τῇ Βαλκανικῇ κ.λ.π. δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφεθοῦν πρὸς τακτοποίησιν εἰς τὴν ρευστὴν καὶ ἀβεβαίαν διαδικασίαν «τεχνικῶν» συνεννοήσεων. Εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας διότι δύνανται νὰ δημιουργή-

γῇσουν θανασίμους ἀπογοητεύσεις καὶ νὰ ἐπηρεάσουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰρήνης ἀκόμη τὴν ὅλην πολιτικὴν τῶν συμμάχων κρατῶν. Καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ παραμείνουν χωρὶς μίαν πλήρη καὶ ἐπίσημον διευκρίνισιν.

* *

Τὰ ὑπάρχοντα αὐτὰ κενὰ δύνανται καὶ πρέπει νὰ καλυφθῶσι τὸ ταχύτερον. Ἀφίνουν ὅμως σαφῶς τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς ἀτέλους ἐργασίας, ἐπισπευθείσης ὑπὸ τὴν δαμόκλειον σπάθην προκαθορισθεῖσων καὶ διατυμπανισθεῖσων ἡμερομηνιῶν ὑπογραφῆς. Προσελθόντες εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Συμβούλιον - ὡς εἶχομεν καθῆκον νὰ πράξωμεν πρὸς τακτοποίησιν τῆς θέσεώς μας - ἀλλὰ ἀφ' οὗ πρότερον εἶχομεν ἐξαγγεῖλῃ τὴν ἐπικειμένην ὑπογραφὴν τῆς συμμαχίας, εὐρέθημεν πρὸ τοῦ διλήμματος, ἢ νὰ ἀγνοήσωμεν τὰς ἀπόψεις πολλῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, τοῦθ' ὅπερ θὰ εἶχεν καταστρεπτικὰς τῶν-τι συνεπειάς, ἢ νὰ περιορίσωμεν τὸ περιεχόμενον τῆς συμμαχίας εἰς τὴν ἐλαφροτέραν τῆς μορφήν. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐγένετο. Ἡ Βαλκανικὴ Συμμαχία ὑπῆρξε δηλ. θῦμα τῆς ἀδικαιολογήτου σπουδῆς διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς, καὶ τῆς φιλαρέσκου θεαματικότητος ἦν ἔμελλον νὰ προσλάβουν αἱ σχετικαὶ σπονδαί. Διατυμπανίσαντες ἐπὶ μακρὸν τὴν ρωμαλέαν ἀποφασιστικότητα μας νὰ υπογράψωμεν τὴν συμμαχίαν, ἀδιαφόρως τοῦ τί θὰ ἐσκέπτετο τὸ Ἀτλαντικὸν συμβούλιον καὶ προκαθορίσαντες ἡμερομηνίαν ὑπογραφῆς, εὐρέθημεν, ὅταν ἀντιμετωπίσαμεν τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ τὰς Τουρκικὰς ἐπιφυλάξεις, εἰς τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην νὰ τακτοποιήσωμεν ὅπως-ὅπως τοὺς ὅρους τῆς συμμαχίας, περιορίζοντες αὐτοὺς ἐπὶ τῆς χαμηλοτέρας στάθμης.

Ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τοῦ ὅλου Εὐρωπαϊκοῦ προβλήματος κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἑβδομάδας, προσδίδει εἰς τὴν Βαλκανικὴν ὑπόθεσιν μίαν ἐπηυξημένην, ἂν μὴ τελείως νέαν ἔννοιαν. Δίδει πρόσθετον ἀξίαν ἐν προκειμένῳ εἰς δύο ἐξωβαλκανικοὺς παράγοντας τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Καὶ ἴσως δὲν βραδύνει ἡ στιγμὴ ὅπου τὸ ὅλον Βαλκανικὸν θέμα θὰ δεῖσῃ νὰ ἐπανεξετασθῇ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ τούτου πλαίσίῳ. Ὡς εὐχρηθῶμεν ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ τὰ δύο καίρια προβλήματα τὰ ἀνακόποντα σήμερον μίαν τοιοῦτου εἴδους προσπάθειαν, τὸ Τεργεστιακὸν καὶ τὸ Κυπριακόν, θὰ εὐρουν τὸν δρόμον ἂν ὅχι τῆς λύσεως, τοῦλάχιστον μιᾶς οὐσιώδους ὑφέσεως καθιστώσης δυνατὴν μίαν ἀπολύτως ρεαλιστικὴν συγκρότησιν τοῦ ἀμυντικοῦ τομέως τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Π.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἶναι πασίγνωστος ὁ τεράστιος ρόλος τῶν ὁποίων παίζουν αἱ κοινοβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας εἰς τὰς Η. Π. Α., ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐμφανίζονται *ταπεινόφρονες* οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰς ἀπόψεις των καὶ ἐξασφαλίσουν τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς των.

Διαρκούντος του μηνός Ιουνίου (μεταξύ 4ης—22ας) ένεφανίσθησαν ένώπιον της Έπιτροπής Έξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας και κατέθεσαν οι διάφοροι αρμόδιοι από του κ. Ντάλλες, του κ. Στάσεν μέχρι του μικροτέρου υπευθύνου διά να ύποστηρίξουν την έγκρισιν του νομοσχεδίου περί άμοιβαίας άσφαλείας του έτους 1954—55. Έν συνεχεία έλαβε χώραν ή ίδια διαδικασία ένώπιον της Έπιτροπής Πιστώσεων της Βουλής (ή άκριβέστερον ένώπιον ειδικής ύπο-Έπιτροπής αυτής), ή όποία διήρκεσεν από της 7ης μέχρι 17ης Ιδίου. Ός είναι δέ γνωστόν τελικώς έψηφίσθη έν ένοποιημένον νομοσχέδιον, τό όποιον άποτελεί και τό κείμενον του νόμου.

Τά πρόσωπα τά όποία άποτελοϋν τās άνωτέρω Έπιτροπές είναι εκ των προτέρων γνωστά, άκόμη και ό ρόλος ένός έκάστου εξ αυτών βασισμένος μεταξύ άλλων και εις τά κοινοβουλευτικά έθιμα των Η. Π. Α. περί προβαδίσματος λόγω αρχαιότητος. Έπομένως ό έγκαιρος και ούσιαστικός κατατοπισμός είτε των ύπηρεσιακών προσώπων τά όποία θά είσγουντο κατά κεφάλαια τό θέμα βοηθείας—εις την προκειμένην περίπτωση ό περιφερειακός διευθυντής, νομικός την κατάρτισιν είναι αρμόδιος διά την Έγγϋς Άνατολήν, Νότιον Άσίαν και Άφρικήν—, καθώς και των βαρυνόντων προσωπικοτήτων των Έπιτροπών άπετέλει πράξιν *στοιχειώδους καθήκοντος* των Έλλήνων υπευθύνων πολιτικών και τεχνικών έναντι της χώρας των. Δέν πρέπει εξ άλλου να λησμονηθί ότι αι σχηματιζόμεναι έντυπώσεις εκ των συζητήσεων εις τās Έπιτροπές βαρύνουν γενικώτερον και εξ αυτών έξαρτώνται κυριώτατα αι άποφάσεις διά τό ύψος της βοηθείας.

Η Έλλάς, ή όποία προσέφερε μεγίστας ύπηρεσίας εις τόν κοινόν άγώνα του Δυτικού Κόσμου, εις την όποιαν όφείλεται ή πρώτη έπιτυχής αντίστασις κατά του κομμουνιστικού ήμπεριαλισμού—ή ύπ' αριθ. 1 νικηφόρος Κορέα ως έχαρακτηρίσθη,— ή όποία έδαπάνησε τό *ήμιον σχεδόν* των κεφαλαίων της βοηθείας εις τās άμέσους και έμμέσους ανάγκας που έδημιούργησεν ό συμμοριτοπόλεμος, ή όποία έχει τό *χαμηλότερον* μέσον Εϋρωπαϊκόν επίπεδον ζωής και όγκον έπενδύσεων, ή όποία έρχεται πρώτη, όσον άφορᾷ τό βάρος των πολεμικών δαπανών, άπετέλεσεν άντικείμενον συζητήσεως, ή όποία δυσκόλως δύναται να χαρακτηρισθί ότι έγένετο υπό ανθρώπων σοβαρώς κατατοπισμένων, έστω και κατά γενικόν τρόπον, επί της ούσίας του Έλληνικού οικονομικού προβλήματος.

Άλλά προτιμώμεν να στραφώμεν προς τά έπίσημα κείμενα, έξ ών σταχυολογούμεν χαρακτηριστικάς φράσεις:

κ. Νόρμαν Πώλ. (περιφερειακός διευθυντής ΦΟΑ): 30 % του προϋπολογισμού των διατίθεται διά την στρατιωτικήν προσπάθειαν. Σύμφωνα προς έλληνικούς αριθμούς κάτι περίπου προς τό 60 % του προϋπολογισμού των διατίθεται διά στρατιωτικούς και σχετικούς σκοπούς.... Προς τό παρόν ή κατάσταση του ίσοζυγίου πληρωμών είναι αρκετά καλή. Έσωτερικώς ή κατάσταση έβελτιώθη και έφόσον συγκατατοϋν τās πληθωριακάς συνηθείας και *δέν προβαίνουν* εις ύπερβολικάς έπενδύσεις, φρονούμεν ότι ή ανάγκη δι' οικονομικήν βοήθειαν θά τείνη προς μείωσιν.... Πιθανώς ούδέποτε θά είναι εις θέσιν να *εξαγάγουν γεωργικά* προϊόντα(!)... Οι Έλληνες διηλθον πρό δύο έτών σοβαράν (!) δημοσιονομικήν (Financial) κρίσιν, ως άποτέλεσμα *ταχείας επιδιώξεως πραγματοποίησης του προγράμματος επενδύσεων (!)*... Φρονώ ότι δύναται να λεχθί, ότι εξαίρεσει άπροόπτων και σημαντικής μεταβολής της Κυβερνητικής πολιτικής ή βοήθεια δύναται να μειωθί σταθερώς έν τῷ μέλλοντι, και πιθανώς κατά τό προσεχές έτος ή τό μετέπειτα να εκλείψη. (Πρακτικά Έπιτροπής Βουλής σ. 114/115. Τά θαυμαστικά Ιδικά μας).

... Διά την Τουρκίαν δέν ήμπορώ να είμαι έξ ίσου αισιόδοξος όπως εις την περίπτωση της Ελλάδος...

Βουλευτής Άντερσεν:... Άναγνώριζω ότι ή Τουρκία είναι ό καλύτερος φίλος που έχομεν εις αυτήν την περιοχήν....»

Η Έπιτροπή έν συνεχεία έπέκρινε τόν κ. Πώλ, διότι έζήτησε βοήθειαν διά την Ελλάδα εκ δολ. 15 εκ., ένῶ κατά τό 1954-55 θά ύπάρχον υπό παράδοσιν (Pipeline) άγαθά δολ. 65 εκ., έξ ών θά παρέμενον δολ. 25 εκ. διά τό 1955-66 (ή δολ. 39,9 εκατ. σύν τῇ αίτουμένη βοήθειᾳ).

... **Βουλευτής Γουίγκλεσγουερθ:** Ός αντιλαμβάνομαι προτίθεσθε να παραδώσετε δολ. 40 εκ. ύλικοϋ προς την Ελλάδα άσχετώς του άν θά λάβετε τά δολ. 15 εκ. ή όχι;

Μράϊροντ. (Υφυπουργός Έξωτερικών): Μάλιστα,

Η κυρία άσθενής ύποστήριξις της Ελλάδος ή όποία και καθ' όν τρόπον έλέχθη άτόνως δέν ειχεν παρᾷ άσθενή άπήχησιν είναι ή ακόλουθος παράγραφος:

... **κ. Πώλ:** Νομίζω ότι ή *δικαιολογία* των άνωτέρω εύρίσκεται εις τό ότι ή Ελλάδα αντιμετώπιζει μίαν κατάστασιν άν είναι εις θέσιν ή όχι να στηρίξη άμυντικάς δυνάμεις έξ έκατόν χιλιάδων ή και περισσοτέρων στρατιωτών,

Τελικώς ένεκρίθησαν τά δολ. 15 εκ. διότι ό Υφυπουργός των Έξωτερικών κ. Μπάϊροντ, μετά συζήτησιν, άνευ τηρήσεως πρακτικών, -off the record- προσέθεσεν:

... *Τό ζήτημα είναι άν μπορείτε δημοσίᾳ να είπητε ότι εφθάσαμεν εις τό σημείον όπου θά σταματήσωμεν την παροχήν ούιασδήποτε βοηθείας εις την Ελλάδα.* Εις ταϋτα προσέθεσεν ό κ. Πώλ τ' ακόλουθα προς ένίσχυσιν. «Υπογραμμίζω την] σημασίαν που άποδίδει (εις την παροχήν βοηθείας) ή Έλληνική Κυβέρνησις και αναφέρομαι εις όμοιās αντιλήψεις των ειδικών μας Στρατιωτικών και πολιτικών αρμοδίων».

Παρά ταϋτα ό Πρόεδρος κ. Τέϊμπερ -άγνων παντελώς τά ειδικά προβλήματα οικονομικής αναπτύξεως και άμύνης της Ελλάδος, ως και τās καταστροφές εκ σεισμών - κατά την συνέχειαν της συζητήσεως προέβη εις την έξής καταπληκτικήν δήλωσιν, συγκρίνας δύο μη έπιδεκτικάς σύγκρίσεως καταστάσεις: «Εάν αντιμετώπιζωμεν τās πιστώσεις του στρατού μας, του ναυτικού και της άεροπορίας επί όμοιās βάσεως, θά διεθεταμεν πιστώσεις έπαρκείς διά τρία και τέσσαρα έτη.... Δέν μου άρέσει πάντως αυτός ό τρόπος». Εις τό σημείον δέ αυτό εκλείσεν ή συζήτησις με την ακόλουθον δήλωσιν του Υφυπουργού κ. Μράϊροντ (διά να συνεχισθί κατόπιν έκτός πρακτικών εις τόνον άσφαλώς όλιγώτερον φιλικόν διά την Ελλάδα):

«Και εγώ διά να είμαι ειλικρινής δέν νομίζω ότι αυτό μās άρέσει πολύ. Είναι όμως έν εξ εκείνων των πραγμάτων τά όποία εκρίνομεν ότι έπρεπε να κάμωμεν προς τό γενικώτερον συμφέρον». (σ. 124) Αϋτη ήτο ή τελευταία δήλωσις εις τό έν λόγω κεφάλαιον, ποίων δέ, των *συνηγόρων* της Ελλάδος!!

Άναλόγου φύσεως, καίτοι συντομώτερα, είναι και τά λεχθέντα συμφώνως προς τά σχετικά πρακτικά εις την ρηθείσαν Έπιτροπήν της Γερουσίας. Οϋτω χαρακτηριστικώς δίδομεν την φράσιν του Γερουσιαστού **Μάνσφελντ:** «Μάλιστα έδώσατε περισσότερα χρήματα άπ' ότι ήτο δυνατόν να χρησιμοποιηθούν εις την Ελλάδα». Άπάντησις **κ. Πώλ:** «Διά τό προσεχές έτος περικόπτομεν την βοήθειαν εις τά 15 εκ. και *ελπίζομεν ότι άρα ή γε ή γο ρα - μ α λ λ ο ν γε ή γο ρα - ότι θά ιδώμεν τό τέλος ούς όποιον οικονομικής βοήθείας προς την Ελλάδα*». (σ. 317 Πρακτικών Γερουσίας).

Τά σχόλια είναι περιττά. Παρά την άναμφίβολον καλήν πίστιν των Γερουσιαστών και Βουλευτών και τόν έγνωσμένον φιλελληνισμόν των, λόγω έλλείψεως κατατοπισμού παρᾷ του Υπουργείου Συντονισμού και των ειδικών του Συμβούλων και άπεσταλμένων αυτού, οι όποιοι άφθονούν εις τά πέρατα της γῆς, ή ύπόθεσις της Ελλάδος και τά προβλήματα αυτής συζητούνται καθ' όν τρόπον συζητούνται εις τās άνωτέρω συνεδριάσεις με άποτέλεσμα ή άνασυγκρότησις της Ελλάδος να γίνη προβληματική. Άραγε θά αναζητηθούν ποτέ εύθυνα παρᾷ των υπευθύνων, οι όποιοι εις τās σχέσεις των μετά των Άμερικανών άσχολούνται προπαντός πώς να εξασφαλίσουν είτε την πολιτικήν των ύπόστασιν είτε διά συμβάσεων νέας θέσεις και προαγωγάς,

άντι νά ὑπηρετήσουν μέ εὐσυνειδησίαν τὸν τόπον των, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐνεπιστεύθη τυφλῶς τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων του. Μὲ τὰ ὅσα γίνονται, πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἀρχίζει νά ἔχη πολλὰς ἀμφιβολίας, ἐάν κάποτε θ' ἀνατεῖλῃ μιὰ ἡμέρα δικαίας κρίσεως καὶ κυρώσεων κατὰ τῶν γραϊκύλων, οἱ ὁποῖοι εἰσεχώρησαν εἰς τὰς ἡγετικές θέσεις τοῦ τόπου Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν τόπον ἐάν τυχόν τὸ αἶσθημα τῆς ἀμφιβολίας μεταβληθῇ εἰς βεβαιότητα.

Μετά τιμῆς
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

Υ. Γ. Πιθανώτατα τὰ ἐγκριθέντα τελικῶς δολ. 15 ἐκ. δὲν πρόκειται νά δοθοῦν ὑπὸ μορφὴν ἐλευθέρων δολλαρίων, ἀλλὰ θὰ συμψηφισθοῦν μέ τὴν ἀποστολὴν γεωργικῶν προϊόντων ἐκ τῶν «πλεοναζόντων» εἰς τὰς Η. Π. Α.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΜΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ὑπὸ τῶν ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ (*)

Ὁ Τύπος ὡς ἐπιχείρησις — Σχέσεις Τύπου καὶ Κυβερνήσεως

Ἐσημειώσαμεν εἰς προηγούμενα φύλλα ὅτι αἱ τεχνικαὶ ἐξελίξεις καὶ ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν τυπογραφίαν καὶ τὰς τηλεπικοινωνίας ὡς καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ὁρίζοντος τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐξυπηρετήσῃ τῶν συμφερόντων του πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν, ἐν συναρτήσῃ μέ τὴν ἄνοδον τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, διεμόρφωσαν τὸν τύπον εἰς ἐπιχείρησιν ἐκ τῶν μεγάλων τέρων.

Εἰς τὸν Τύπον τὰ χρησιμοποιούμενα κεφάλαια καὶ ἡ ἐργασία ὑποτίθεται ὅτι διατίθενται διὰ νὰ παραγάγουν ἔργον τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ πληροφροῦνται οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον συμβαίνει γύρω των εἰς τὴν χώραν των καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Διότι οἱ ἄνθρωποι ἐκ φύσεως ὄντα κοινωνικά ἐπιθυμοῦν νὰ μανθάνουν διὰ τοὺς ὁμοίους των καὶ τὰ συμβαίνοντα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἄλλως ἢ ἀδιάφορα διὰ τὴν ζωὴν τὴν ἐργασίαν των καὶ τὰ συμφέροντά των. Ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ ἡ περιέργεια πρὸς πληροφοριοδότησιν καὶ γνῶσιν προσώπων καὶ πραγμάτων, κινεῖ τὸ ἀγοραστικὸν ἐνδιαφέρον των ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπολογίζονται οἱ ἐκδόται καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ τῆς διαφημίσεως θὰ πρέπει νὰ στηρίζεται ἡ οἰκονομικὴ ἐπάργεια τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος, π ρ ᾱ γ μ α τ ὁ ὁ π ο ῖ ο ν δ υ σ τ υ χ ῶ ς δ ἐ ν σ υ μ β α ῖ ν ε ι.

Ὁ τύπος εἶναι συγχρόνως, δημιουργὸς καὶ ἐκμεταλλευτῆς δυνάμεως. Τῆς δυνάμεως τῆς κοινῆς γνώμης. Διαμορφώνει καὶ κινητοποιεῖ τὴν κοινήν γνώμην ὡς προλέχθη ὑπὲρ ἢ κατὰ καταστάσεων ἢ προσώπων καὶ δημιουργεῖ τὰς προϋποθέσεις τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλαγῶν τῶν κυβερνώτων εἰς τὰ κοινοβουλευτικά Κράτη καὶ τῶν καθεστώτων ἀκόμη.

Ἡ δύναμις αὐτὴ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου τῆς μάξης τοῦ Λαοῦ νὰ ἐπαληθεύσῃ τὰ

(*) Συνέχεια καὶ τέλος ἐκ τῆς σελ. 188.

γραφόμενα εἰς τὸν τύπον, ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκδόσεως ἐφημερίδος.

Τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐπιδιώκει ἡ ἐκδοσις κάθε ἐφημερίδος, ἀναλόγως τῶν ἐπιδιώξεων ὑλικῶν ἢ ἠθικῶν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐκδότου, (ἢ ὁμάδος προσώπων) ὅστις διαθέττει τὰ ὑλικά μέσα, τυπογραφεῖα πιεστήρια μισθωμένον προσωπικόν, ὅπως καὶ Ἡ ἐπιχειρηματίας - Βιομήχανος κλπ.

Εἶναι δὲ κολοσσιαίας ἐκτάσεως τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς κατακτήσεως καὶ κυριαρχίας ἐπὶ τῶν πνευματικῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδρά εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας τόσον ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν μορφὴν. Θὰ ἡδύνατο νὰ λεχθῇ μάλιστα ὅτι ἡ ἐπενέργεια τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου εἶναι σήμερον ἴση μέ τὴν τῆς ἀναπτυσσομένης δυνάμεως καὶ ἐνέργειας ἐκ τῆς διασπάσεως τοῦ ατόμου ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ πεδίου.

Ἐνῶ ὅμως διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς τελευταίας ταύτης τόσαι διεθνεῖς συζητήσεις γίνονται, καὶ τόσα μέτρα λαμβάνονται, διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς πρώτης ἀσθενεῖς προβάλλονται γνῶμαι καὶ προτάσεις καὶ αὐταὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μόνον τῶν χρησιμοποιοιμένων προσώπων ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, συντακτικῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ, ὅπως κατεδείχθη εἰς τὸ μεταπολεμικὸν Συνέδριον τοῦ τύπου ἐν Γαλλίᾳ (Διακήρυξις τοῦ 1946 Declaration des droits et des devoirs de la presse) εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη, τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον τῶν ὁποίων ἠρεύνησε κατὰ τὴν σύνοδον τῆς 30 Μαρτίου — 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὅλας τὰς πλευρὰς τοῦ προβλήματος, εἰς τὴν U. N. E. S. C. O., καὶ τελευταίως εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου τοῦ τύπου, τὸ ὁποῖον συνήλθεν τὸν παρελθόντα Μάιον (1954).

Αἱ γενικαὶ περὶ ἐλευθερίας ἀρχαὶ τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνος καλύπτουν ἀκόμη καὶ σήμερον ὅπου ὁ τύπος ἀνεπτύχθη εἰς τοιαύτην κολοσσιαίαν δύναμιν, τὸ ἀνεξέλεγκτόν του. Ἐφ' ὅσον τὸ ἀνεξέλεγκτον αὐτὸ ὅμως ἐκάλυπτε τὴν πνευματικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ατόμου, οὐδεὶς ἦτο δυνατόν νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν βασιμότητά του. Σήμερον ὅμως ὅτε τὸ ἀνεξέλεγκτον αὐτὸ καλύπτει τὴν ἐπαγγελματικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐπιχειρηματίου—ἐκδότου ἢ ἐννοια ἥλλαξε καὶ τὸ ἀνεξέλεγκτον αὐτὸ καταλήγει νὰ εἶναι ἡ ὑποδούλωσις τῆς δημοκρατίας εἰς οἰκονομικά συμφέροντα.

Ὑποτίθεται ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἰσοφαρίζουν τὰς τεραστίας δαπάνας ἐκδοσεως των, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν φύλλων των καὶ τῶν διαφημίσεων.

Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει, παρὰ διὰ δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκδιδομένων μεγάλης κυκλοφορίας ἐφημερίδων (λόγῳ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁμιλούντων Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τῆς μικρᾶς κυκλοφορίας ἐν τῇ χώρᾳ λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου) καὶ ἐπίσης διὰ τὰς εἰς γλῶσσαν δεκάδων καὶ ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων κυκλοφορούσας κύρους ἐφημερίδας τῶν μεγάλων χωρῶν.

Αἱ ὑπόλοιποι ἐφημερίδες καλύπτουν τὸ παθητικὸν των ἐκ τῶν ἀδήλων πό-

ρων, οἱ ὅποιοι ἐπίσης ἀποτελοῦν, *εὐπροσδέκτους προσόδους*, καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρκεῖς οἰκονομικῶς ἐφημερίδας.

Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ἀνακύπτει εἰς τὴν ἀληθῆ οὐσίαν τοῦ τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ τύπου ἐν τῇ χορήσει τῆς δυνάμεως τοῦ ἥν ὡς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύεται.

Διότι, ἡ δύναμις αὕτη δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὄχι μόνον πρὸς πολιτικούς σκοποὺς ὑπὸ χρηματοδοτούντων κομμάτων, ἢ ὁμάδων ἀλλὰ καὶ πρὸς καθαρῶς ἐκμεταλλευτικούς σκοποὺς, ἀκόμη δέ, συγκεκαλυμμένως, καὶ δι' ἀντεθνικούς ἢ καὶ ἀνατρεπτικούς σκοποὺς.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπετέλεσε ἀντικείμενον συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ ὁποῖον διετύπωσε εἰς τὸ ἄρθρον 10 τῆς Διακηρύξεως περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ τύπου, ὅτι πρὸς πρόληψιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐθνικῶν ἐπιρροῶν:

«*Πᾶσα ἐπιχειρήσις τύπου ὀφείλει νὰ ζῇ ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ*

» *προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν φύλλων, ἐκ τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν*

» *διαφημίσεων. Ὄφείλει νὰ δημοσιεύῃ τὰς εἰσπράξεις καὶ τοὺς ἰσο-*

» *λογισμοὺς δεόντως ἐπαληθευμένους, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ κατα-*

» *χωροῦνται αἱ ἐπιχορηγήσεις πολιτικῶν κομμάτων ἢ ἰδεολογικῶν*

» *ὁμάδων (Herriot Ed. La liberté de la presse)».*

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὅταν ἡ προπαγάνδα ἐξελιχθεῖσα εἰς ἀληθῆ ἐπιστήμην ψυχολογικοῦ ἐπηρεασμοῦ, δύναται νὰ διαμορφώσῃ κοινὴν γνώμην, ἐπὶ ἐθνικιστικῶν ἀκόμη ἐδραζομένη συνθημάτων, ἀντίθετον πρὸς τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικά συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀγνοῇ ἡ Κοινωνία τοὺς χρηματοδότας τῶν ἀνεπαρκῶν οἰκονομικῶς ἐφημερίδων καὶ ἐὰν ὅλα τὰ ἄλλα τὰ ἐσωτερικὴν ἔχοντα ἐπίδρασιν, τὰ ἀντιπαρέλθωμεν;

Νομοθέτημα συνεπῶς μὲ τὸ ἄνω περιεχόμενον εἶναι ἀναγκαῖον καὶ δὲν θίγει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιχειρήσεως τύπου, ὅπως δὲν θίγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐλευθερία ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν Ἀωνύμων Ἐταιρειῶν νὰ δημοσιεύουν τοὺς ἰσολογισμοὺς των. Τοῦτο ἄλλως τε παρ' ἡμῖν εἶχεν προταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ν. 5060 τοῦ 1931 ὑπὸ τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου ὅστις ὁμῶς πιεσθεὶς ἀπέσυρε τὴν πρότασιν.

Ἡ ἀληθῶς τεραστία δύναμις τοῦ τύπου ἔχει καὶ μίαν ἄλλην πλευράν. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ καθεστῶτα, δημιουργεῖ τὸ αἶσθημα φόβου εἰς τὰς Κυβερνήσεις. Τὸ αἶσθημα αὐτὸ εἶναι προφανῶς κακὸς σύμβουλος εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς σχέσεις Κυβερνήσεως καὶ Τύπου.

Ὅπως κατέδειξεν εἰς τὸ τελευταῖον Συνέδριον τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου τοῦ Τύπου ἐν Βιέννῃ (τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐ. ἔ.) ὁ E. M. Law Yone, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν σχέσεων Κυβερνήσεως καὶ Τύπου, αὕτη αὕτη ἡ τεραστία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐφημερίδων τὰς καθιστᾷ ἰδιαιτέρως εὐπαθεῖς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας. Μεγάλαι ἐπιχειρήσεις ἔχουν μεγάλα συμφέροντα καὶ ταῦτα εἰς τὰ παρεμβατικὰ καθεστῶτα τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, συρρέουν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον πρὸς τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν. Εἰς τὰς μικρὰς χώρας εἰ-

δικώτερον ὅταν ἡ Κυβέρνησις στηρίζεται εἰς συντριπτικὴν πλειοψηφίαν, χωρὶς οὐσιαστικὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἰαδὴ ποτε νομοθετήματα τόσον εἰς τὸν οἰκονομικόν ὅσον καὶ τὸν ἐκδοτικὸν τομέα τοῦ τύπου, μὴ ἐξερχόμενα τυπικῶς τῶν Συνταγματικῶν ὁρίων, τότε ἡ κατάστασις ὁλοτελῶς ἀντιστρέφεται κατὰ τοῦ τύπου καὶ *αἶσθημα φόβου* ἐμβάλλεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀπὸ τὴν Νομοθετικὴν παντοδυναμίαν τῶν Κυβερνήσεων. Συνέπεια τοῦ φόβου αὐτοῦ εἶναι ἡ ἔλλειψις οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου τῶν πράξεων τῶν Κυβερνήσεων ὑπὸ τοῦ τύπου ἢ ἡ ἄτονος καὶ χλιαρὰ ἄσκησις του, ἡ ὁποία φυσικὸν εἶναι νὰ βλάβῃ παρὰ νὰ ὠφελῇ. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τὸ Συνέδριον τῆς Παναμερικανικῆς Ἐνώσεως τοῦ τύπου τὸ συνελθὼν τὸ 1952 εἰς τὸ Σικάγον μετ' ἔρουναν εἰς ὅλας τὰς χώρας, διεπίστωσεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν χωρῶν κυριαρχεῖ ὑποκριτικῶς *φαινομενικὴ ἐλευθερία*, τῆς ἀληθοῦς *καὶ οὐσιαστικῆς ἐχούσης ἐξαφανισθῇ* ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν Κυβερνήσεων.

Καὶ εἰς ὅσας μὲν χώρας δὲν ὑπάρχει οἰκονομικὴ ἐξάρτησις τοῦ Τύπου ἄμεσος ἢ ἕμμεσος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ δυνατότης νομοθετικῆς ἐμμέσου ἐπεμβάσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τῆς ἐφημερίδος, διὰ Κυβερνητικοῦ ἐπηρεασμοῦ, αἱ σχέσεις αἱ προσωπικαί, αἱ πολιτικαί, ἢ ἰδεολογικαί καὶ μικροσυμφέροντα καθορίζουν τὴν ὑποστήριξιν ἢ τὴν πολεμικὴν κατὰ τῶν Κυβερνήσεων.

Ὅπου ὅμως ἡ πίστις ἔχει μονοπωληθῇ, ὅπως ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν τομέα τοῦ Τύπου καὶ αἱ χορηγήσεις δι' ἐγκατάστασις τυπογραφείων, προμήθειαν μηχανημάτων, καὶ αὕτη ἡ εἰσαγωγή των ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἄδειαν Κυβερνητικὴν ἢ Κυβερνητικῶν ὁργάνων, δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἐλευθεροτυπίας, διότι αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις καὶ ἡ δυνατότης οἰκονομικῆς ὑπάρξεως προόδου ἢ οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκδόσεως ἐφημερίδος, δημιουργεῖ καταθλιπτικὴν ἐξάρτησιν.

Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπόθεσις τύπων ἢ νόμων ἀλλὰ ὑπόθεσις οὐσιαστικῆς οἰκονομικῆς ὑπάρξεως.

Ὁ φόβος ἐκ τῆς Νομοθετικῆς παντοδυναμίας τῆς στηριζομένης εἰς συντριπτικὴν πλειοψηφίαν Κυβερνήσεως ὡς παρ' ἡμῖν, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις ἔχουν καταστήσῃ τὸν τύπον ὑποχείριον τῶν Κυβερνόντων εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα καὶ πρὸς φαναισμόν τοῦ Λαοῦ, ἐμφανίζονται εἰς τὰς στήλας τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων ἀντίθετοι ἀπόψεις καὶ ἐπικρίσεις.

Καὶ εἶναι φυσικὸν τοῦτο. Διότι διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἐπιτελῶν οὐσιαστικῶς καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐλέγχου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δημοσίων ἀνδρῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, θὰ πρέπει ἢ νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐξησφαλισμένην οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν ἢ νὰ στηρίζεται εἰς ἰσχυρὰν ἀντιπολίτευσιν ἢ ὁποία νὰ δύναται νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος ἀποτελεσματικῶς. Τοῦτο μόνον δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν φοβίαν τοῦ τύπου ὡς ἐπιχειρήσεως ἐναντι τῆς Νομοθετικῆς παντοδυναμίας.

Οὕτω ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἦτις ἀπετέλεσε τὸ ἀγλᾶισμα τοῦ πολιτισμοῦ μας, συνεθλίβεται σήμερον εἰς τὰ Συμπληγάδας Πέτρας, δύο δεινῶν, ἀπορροόντων ἀμφοτέρων ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι θέτει μίαν τεραστίαν πολιτικὴν δύναμιν εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον διάκρισιν οἰ-

γέντων πρὸ τοῦ 1928 καὶ ἐὰν εἶχον 10 ἐτῶν πραγματικὴν βουλευτικὴν ιδιότητα ἢ εἶχον ἐκλογὴν εἰς τρεῖς περιόδους, ἀνεγνώρισε ὁμοίον διὰ τοὺς μετὰ τὸ 1928 ἐκλεγέντας μὲ χρόνον βουλευτίας 4 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν ἔστω καὶ πλασματικῶν ὡς τῶν Βουλῶν τοῦ 1935 καὶ 1936 μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ προϋφιστάμενον ταμεῖον.

Περιεκόπησαν οὕτω ἀδίκως συντάξεις 200 περίπου ἐπιχορηγουμένων ἀπόρων προσώπων διὰ τὰ ἐπέλθουν οἰκονομίαι δρχ. 600.000 ἐτησίως!!

Οἱ συντάκται τοῦ ν. 1518]1950 καὶ ὁ νομοθετήσας ὑπουργὸς ὑπὸ τὸ πρό- σχημα ἐπιτεύξεως οἰκονομῶν, ὑπερηκόνησε τὸ σκοπὸν εἰς ὃν ἀπέβλεπον τὰ περὶ χο- ρηγίας νομοθετήματα, ἀποδεχθεὶς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον ἀπόρων προ- σώπων τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἀπορίας (ὅτι δὲν εἶχον τοῦτέστι προσόδους ἀνωτέ- ρας τῶν 500 δρχ. μηνιαίως) ἐλάμβανον τὸ πενυχρὸν βοήθημα τῶν 250 δρχ. μηνιαίως

Τοσοῦτον μᾶλλον ὅταν διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοθετήματος ἀναγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως καὶ παρέχεται τοιαύτη 1500 δρχ. μηνιαίως καὶ ἄνω εἰς ἔχοντες ἡλικίαν 45 ἐτῶν εὐποροῦς, διπλασίον δὲ ποσοῦ λαμβάνουν σύνταξιν οἱ μετὰ τὸ 1946 ἐκλεγέντες τῶν πρὸ 1946. Μὴ μέτοχοι δὲ τοῦ ταμείου καὶ ὅταν ἔχουν ἐκλογὴν τετράκις δὲν λαμ- βάνουν οὐδὲν ποσὸν ἐνῶ εἰς ἑτέρους ὡς προελέχθη ἐὰν ἔχουν ἐκλογὴν εἰς 2 περιόδους καὶ ἔχουν πλασματικὰ ἔτη $4\frac{1}{2}$ μὲ πραγματικὴν θητείαν βουλευτοῦ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ χρο- νικοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα συντάξεως καὶ παρέχεται ἡδύμενη (!!!)

Τοιαύτη ὅμως ἄστοργος μεταχείρισις, καὶ ποδοπάτησις ἀπὸ τοὺς ἀπὸ ρυτῆρος ἐλάτας τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγνωρισμένων καὶ κεκτημένων δικαιωμάτων ἀπό- ρων ὑπερηλίκων, ἀσθενῶν, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀπογόνων δημοσίων ἀνδρῶν κατὰ τεκμήριον ἀναγνωρισμένων προσφερόντων ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ "Ἔθνος δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἔργον κακότητος καὶ μοχθηρίας, τῶν συντακτῶν καὶ νομοθετῶν τοῦ ἀνωμάλως ψηφισθέντος ν. 1518.

Τοῦ νόμου αὐτοῦ περὶ συντάξεων ὅστις γενικῶς ἐκρίθη καταργητέος ἡ μελε- τωμένη τροποποίησις ἣτις ἐκκρεμῇ εἰς τὸ Ἑλεγκτ. Συνέδριον πρέπει νὰ περιλάβῃ καὶ τὸ θέμα τοῦ πενυχροῦ βοήθηματος τῶν ἐν ἀπορία Δημοσίων ἀνδρῶν καὶ τῶν οἰ- κογενειῶν τῶν χρηματισάντων βουλευτῶν, Ὑπουργῶν κλπ. διότι ὅταν ἡ Κοι- νωνία καὶ τὸ Κράτος δείκνυνται ἄστοργοι, οὐδεὶς ἱκα- νὸς καὶ ἀνιδιοτελεὴς θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰ ἀνώτατα λειτουργήματα, τὰ ὁποῖα θὰ περιέλθουν εἰς ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποβλέπουν εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν

Καὶ δείγματα τοιαύτης ἐκτροπῆς ἔχομεν μεταπολεμικῶς ἀρκετὰ, τόσον τῆς ἀποχῆς ὅσον καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ω.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑ καὶ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Κατ' ἔτος τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς, καὶ διαθέσεως τῶν προϊόν- των τῶν, οἱ γεωργοὶ καθὲ καλλιεργουμένου εἶδους (σίτου καπνοῦ, ἐλαίου, σταφίδος, φρούτων κλπ.) διαμαρτύρονται διὰ τὰς τιμὰς, τὴν ἔλλειψιν κρα- τικῆς προστασίας, τὴν ἀδυναμίαν διαθέσεως τῶν καὶ γενικῶς τὴν ἐκμετάλ- λευσιν τῆς ὁποίας καθίστανται ἀντικείμενον καὶ θύματα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα προβλήματα τοῦ ἀγρότου εἶναι ἡ πώλησις τῶν προϊόντων του εἰς τιμὰς ἱκανοποιητικὰς.

Εργάζεται καὶ μοχθεῖ ὁ ἀγρότης τὸν χειμῶνα καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔτος ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τῶν στοιχείων τῆς φύσεως διὰ ν' ἀποσπᾷσιν ἀπὸ τὴν γῆν τοὺς καρπούς της, καὶ ὅταν παραχθῶν καὶ περιέλθουν εἰς τὴν κα- τοχὴν του ἀδυνατεῖ νὰ τοὺς διαθέσῃ εἰς τὰς τιμὰς αἱ ὁποῖαι θὰ τοῦ ἐξασ- φαλίσουν τὴν στοιχειώδη διαβίωσιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Εἶναι δὲ εὐλογον καὶ δεδικαιολογημένον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ ἀγρότου κατὰ τὴν περίοδον τῆς συγκομιδῆς καὶ διαθέσεως, καθ' ἣν πάλιν καλεῖται ν' ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῆς ἐκμεταλλεύσεως του ἀπὸ τοὺς πά- σης φύσεως κερδοσκόπους, μεμονωμένος κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀναγ- κῶν τῆς συντηρήσεως του. Καὶ ὅταν ἀκόμη κερδίζῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς φύσεως, καὶ ἀποσπᾷ πλουσίαν ἐσοδεῖαν, ἡττᾶται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀνθρώπων ὁ μικροκαλλιεργητὴς γεωργός.

Κατὰ κανόνα ἀναγκάζεται νὰ πωλήσῃ τὴν ἐσοδεῖαν του εἰς τιμὴν κα- λυπτούσαν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς ἀξίας της, πρᾶγμα ποῦ τοῦ ἐξεγείρει τὴν συνείδησιν διότι αἰσθάνεται ὅτι τοῦ κλέβουν μὲ νόμιμον τρόπον **ἐκμεταλ- λεύμενοι τὰς ἀνάγκας του** τὸ ἄλλο ἥμισυ, **καὶ αὐτὸς εἶναι πάντοτε χρεωμένος.**

Καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Κράτος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ τὸν προστα- τεύσῃ, μὲ διαμαρτυρίας καὶ συλλαλητήρια καθὲ χρόνο τὴν αὐτὴ ἐποχὴν.

Ἀναγκάζονται μὲν κατ' ἔτος αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις νὰ λαμβάνουν προσωρινὰ μέτρα ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐξεγειρομένων, ὡς τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (διὰ τὸν σῆτον τὴν σταφίδα τὴν ὄρυζαν κλπ.) ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι ἀσυνάρ- τητα, σπασμωδικὰ καὶ πολλακίς ἀλυσιστελῆ.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα.

Ἡ ἀσκοῦσα μ ο ν ο π ω λ ι α κ ὡς τὴν Ἀγροτικὴν πίστιν, Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανώσῃ **ἐπὶ θεικῶν καὶ μονίμων βάσεων** τὴν προστασίαν τοῦ μικροῦ γεωργοῦ εἰς τὰς **συναλλαγὰς του** πρὸς διάθεσιν τῶν προϊόντων του διὰ νὰ **ἐπιτύχῃ δικαίας τιμὰς**. Ὁφεί- λει νὰ μελετήσῃ διὰ τῶν ἐκπροσώπων της, εἰς τὰ κατὰ περιφερείας ὑποκα- ταστήματα, τὴν π ρ ὶ γ μ α τ ι σ υ μ β α ῖ ν ε ι κατὰ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῶν γεωργῶν, ποῖοι εἶναι οἱ ἐκάστοτε καὶ ἐπὶ ἐκάστου εἴ- δους μεσολάβοι ἀγορασταί, εἰς ποίους χονδρεμπόρους οὗτοι μεταπω- λοῦν καὶ εἰς ποίας τιμὰς. Τὶ ἐξαναγκάζει τοὺς γεωργοὺς νὰ πωλοῦν εἰς τὸ $1/2$ τῆς ἀξίας, ποίου εἶδους συναλλακτικὰς σχέσεις (δανειακαὶ καὶ ἄλλαι) συνάπτονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους μεταξύ ἀγροτῶν καὶ μεσολά- βων. Μετὰ δὲ πλήρη ἐξακρίβωσιν τῆς πραγματικότητος νὰ λάβῃ αὐτὴ μὲν ἐν τῇ ἀρμοδιότητι της τὰ ἐκδεικνυόμενα μέτρα, εισηγηθῇ δὲ εἰς τὸ Ὑπουρ- γεῖον τὰ ἀναγκαῖα νομοθετήματα πρὸς προστασίαν τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν, ἣτις προστασία θὰ ἐξαλείψῃ τὴν κακοδαιμονίαν καὶ δε- δικαιολογημένην δυσφορίαν τῶν.

Ἀντὶ τὸ ἐπίσημον Κράτος νὰ ἐνθυμῆται τοὺς ἀγρότας διὰ τοῦ εἰσπρά- κτορος τῶν δημοσίων φόρων, εἰς τοὺς ὁποίους τελευταίως προσετέθησαν καὶ ἐπαχθέστατοι δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ φόροι καὶ εἰσφοραί, (Ἀγροφυλα- κῆς καὶ ὑδρονομέων κλπ.) ἐπεβάλλεται νὰ ἐνσχύσῃ καὶ διὰ τῶν μισθοδο- τουμένων πλὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαμενόντων ὑπαλλήλων τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ νὰ μελετήσῃ τὸ β α σ ι κ ὸ ν π ρ ὶ β λ η μ α τ ῆς π ε - ν ῖ ας τ ὠ ν ἀ γ ρ ο τ ὠ ν οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὰ 2/3 περίπου τοῦ πλη- θυσμοῦ καὶ ἀποτελοῦν τὸ πλεον ἡθικόν, πλεον φιλήσυχον, πλεον νομοταγές, καὶ ὑπερανθρώπως ἐργαζόμενον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὑπὸ τὰς βροχάς, τὸ δριμύ ψυχὸς τὸν χειμῶνα καὶ τὸν καύσωνα τὸ καλοκαίρι, στοιχεῖον τῆς κοινωνίας, χωρὶς οὐδεμίαν συμμετοχὴν εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ (ὕγιονομικὴν περίθαλψιν κλπ.) καὶ τὸν Κοινωνικὸν τοῦ Κρά- τος προϋπολογισμόν τὰ δισεκατομμύρια τοῦ ὁποῦ διατίθενται διὰ τοὺς κατοίκους καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ἀστικῶν Κέντρων.

Εἶναι ὄχι μόνον ἀποκαρδιωτικόν, ἀλλὰ προκαλεῖ καταισχύνην καὶ διὰ τοὺς πολιτευομένους τὰ 2/3 τῶν ὁποίων ἐκλέγονται εἰς τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀρνοῦνται εἰς ὑποσχέσεις καὶ μειδιάματα, τὸ θέαμα τῆς ἐγκαταλείψεως

α β ο η θ ή τ ω ν τών χωρικών μας, τὸ 10 % τών ὁποίων εἰς τὰς ὁρεινὰς περιφερείας μόνον κατορθώνει νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ψωμί τῆς χρονιάς του.

ψ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Νέαι Ἰδέαι εἰς τὴν Οἰκονομίαν

Ἡ «Ἐπιθεώρησις τῆς Εὐρώπης» τοῦ Λονδίνου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 45 φύλλον της δημοσιεύει ἐνδιαφέρον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέαι Ἰδέαι εἰς τὴν Οἰκονομίαν», ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Λονδίῳ οἰκονομικῶν συζητήσεων τῶν «Φίλων τοῦ Ἀτλαντικοῦ». Αἱ οἰκονομικαὶ ἀντιλήψεις διέρχονται κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, περίοδον μεταβολῶν. Τρεῖς εἶναι οἱ ἀποθανοῦσαι ἰδέαι : Ὁ φιλελευθερισμός τοῦ 19ου αἰῶνος μετὰ τὴν σημερινὴν ἀναγέννησίν του, ὁ Σοσιαλισμός καὶ ἡ πίστις εἰς τὰς ἔθνικοποιήσεις καὶ τοὺς ἰσοτίμους πρὸς τὰς ἐπιτάξεις φόρους πρὸς ἀνακατανομήν τοῦ πλούτου καὶ τέλος ὁ οἰκονομικὸς ἔλεγχος παρ' ὑπερεθνικῶν ἐξουσιῶν. Ὁ φιλελευθερισμός ὑπῆρξε μέσον πρὸς ἐπαύξειν τοῦ πλούτου, ἀλλὰ συνετέλεσεν ἐπίσης εἰς τὴν κακὴν κατανομήν των. Ὁ Σοσιαλισμός ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀναρμοδιότητα καὶ εἰς τὴν κάμψιν τῆς παραγωγῆς πλούτου. Οἱ ὑπερεθνικοὶ ὀργανισμοὶ δὲν ἀπέβλεψαν εἰς τὸ κοινὸν καλόν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν περισσώτερον ἰσχυρῶν. Ὅθεν ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς ὅπως δημιουργηθῇ μία φιλοσοφία τοῦ 20ου αἰῶνος ἥτις νὰ πληρώσῃ τὸ κενὸν τὸ προκλήθην ἀπὸ τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν θεωριῶν αἵτινες ἐνέπνεον τὰς κυβερνήσεις μέχρι τοῦδε. Ἡ μοῖρα τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ ὑπῆρξεν ὅτι εἰσηλθὼν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον καὶ σήμερον ἔχουν διαιρέσει τὸν κόσμον εἰς δύο στρατόπεδα.

Οἰαδήποτε καὶ ἂν πρόκειται νὰ εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ οἰκονομολόγοι θὰ προσέφερον θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐὰν ἐφύρουν μίαν νέαν ἐφαρμοδίον θεωρίαν ἥτις νὰ καθοδηγήσῃ τὸν κόσμον. Τὸ σημερινὸν πρόβλημα εἶναι περισσώτερον τὸ πρόβλημα τῆς κατανομῆς καὶ οὐχὶ τῆς παραγωγῆς. Ἐὰν ὁ παραγωγὸς - ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος - ἀπαυδῇ εἴτε ἀπὸ ἑλλειψιν ἀναγνωρίσεως τοῦ ἔργου του, εἴτε ἀπὸ ἑλλειψιν τιμῆς ἀνταμοιβῆς, θὰ καταλείβωμεν εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν ἀγαθῶν πρὸς κατανομήν. Ἡ θεωρία τῆς ἰσότητος προκάλεσε πολλὰ δεινὰ. Ἡ δυνατότης συναγωνισμοῦ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ. Ἡ ἀποτυχία τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ἐξ ἰσοῦ ὀριστική. Διὰ βραίων μέτρων, οἱ δικτάτορες τῶν ἀνατολικῶν Χωρῶν ἐβελτίω-

σαν τὴν θέσιν τῶν εὐνοουμένων των διὰ δολοφονιῶν, ἐξανδραποδισμοῦ, καταστροφῆς, κατασχέσεως περιουσιῶν. Ἀλλὰ νέα κατανομή τοῦ πλούτου δὲν ἐπετεύχθη.

Τὸ πρόβλημα ὅπερ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν οἱ οἰκονομολόγοι ἔγκειται εἰς τὴν διὰθεσιν ἀγαθῶν εἰς τὰ τμήματα τῆς γῆς τὰ ἔχοντα ἀνάγκην τῶν περισσευμάτων τῶν πλουσιῶν Χωρῶν.

Τοῦτο ὅμως χωρὶς νὰ στεροῦνται ταῦτα τῆς ἀνεξαρτησίας των. Τὸ παράδειγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δεικνύει ὅτι ἡ ἐξαγωγή εὐρυτάτων δώρων ἐπὶ μακρὰ ἔτη δὲν ἐξησθένησε τὴν οἰκονομίαν των. Τὰ δάνεια, αἱ ἐπενδύσεις κεφαλαίων καὶ αἱ πιστώσεις δὲν θὰ ἀφελήσουν ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδύνατος ἡ πληρωμὴ των. Ἐκτὸς ἐὰν τὸ κεφάλαιον εἰς ἐμπορεύματα δοθῇ εἰς τὰς ὀλιγώτερον ἐξηλιγμένους Χώρας ὑπὸ μορφὴν δώρου, ὡς ἐγένετο μετὰ τὸ σχέδιον Μάρσαλ.

Τὸ πρόβλημα παραμένει καὶ εἶναι ἡ διάθεσις τῶν πλεονασμάτων τῶν πλουσιῶν Χωρῶν. Ἐὰν περιορισθῇ ἡ παραγωγή των, ἡ ἀνεργία καὶ ἡ πενία θὰ εἶναι διὰ ἐπακόλουθα. Αἱ παλαιαὶ ἰδέαι δὲν λύουν τὸ πρόβλημα.

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Δεκαπενθήμερος Πολιτικὴ
Ἐπιθεώρησις (Δελτίον Πολιτικῶν)
ΓΡΑΦΕΙΑ Γενοφάντος 15α ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 23.191

Διευθύνσεις κατὰ νόμον:

Ὑπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 6 § 1
ν. 1092/1938

Διεύθυνσις ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
κατοικία ὁδὸς Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431
ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντὴς Τυπογραφείου Διον. Πετράλης
κατοικία Ψαρομυλίου 15 τηλ. 22.062 Ἀθήναι

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 2 χιλ.

Ἀποστέλλεται ἐντὸς θά καὶ τὰς ἑπαρχίας ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὸ λαμβάνουν εἰς τὴν κατοικίαν των.

Ἡ Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῶν «Πολιτικῶν Φύλλων» ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται τὸ τεῦχος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλήφθη.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΔΕΩΣ

Ἐτησίᾳ Δρχ. 50 δρχ., Ἐξαμ. 30 δρχ.
Τρίμηνος 15 δρχ., Ἐταιρ. 100 δρχ.,
Ἐξωτερ. 150 δρχ.

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ:

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ:

- Ὅργανα ἐλέγχου καὶ μετρήσεως, ἐργαστηριακὰ καὶ βιομηχανικά.
- Ἡλεκτρικοὶ γνῶμονες.
- Ὅργανα ὑψηλῆς τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες ἐλέγχου καὶ χειρισμῶν.
- Ἐγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανῶν, ὅργανα πλεύσεως, ἠλεκτρικὸς ἐξοπλισμὸς πλοίων.
- Ἡλεκτροδιαγνωστικὰ καταγραφικὰ μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοὶ ἠλεκτροακουστικοῦ ἐλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ:

- Φακοὶ πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικαὶ μηχαναί.
- Φωτογραφικὰ μηχανήματα μεγάλης ἀκριβείας.
- Μικροσκόπια, ζυγοὶ ἀναλύσεων καὶ πάσης φύσεως ὀπτικὰ ὅργανα ἐργαστηρίων.
- Προβολεῖς διὰ πλατείας, ἐργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ:

- Μηχανικαὶ κατασκευαὶ ἀκριβείας.
- Ἡλεκτρομηχανικαὶ κατασκευαί.
- Μηχανήματα κλωστοῦφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικαὶ καὶ ραπτικαὶ μηχαναί.
- Μηχανήματα ἐλέγχου ἀντοχῆς ὑλικῶν.
- Διαχωριστῆρες ἐλαίου.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ καὶ ΟΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι

«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Ἡλεκτρισμοῦ
ὁδὸς Τσώρτσιλ 7 - Ἀθῆναι - Τηλέφ. 25.391

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ	Σελ.	269	στιχ.	4	ἀντὶ	αἰεὶ γράφε ἀειοτε
	»	269	»	4	»	ἐστὶ γράφε ἐστὶ
	»	269	»	16	»	διαχρωμένη γράφε διαχρωμένη
	»	269	»	17	»	ἀπαμύνεται γράφε ἀπαμύνεται
	»	269	»	34	»	βίον γράφε βίου

Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη διὰ τοῦ Ταχυδρομείου φέ-
ροι κ. κ. Συνδρομηταὶ ν' ἀποστέλλουν τὴν εἰσφορὰν των πρὸς μερικὴν κά-
μψιν τῶν δαπανῶν.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

GREEK AMERICAN CULTURAL INSTITUTE

Μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος εἰς Ἑλλάδα καὶ Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην
τοῦ Κογκρέσσου τῶν Εὐρωπαϊκοαμερικανικῶν ὀργανώσεων.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΕΓΓΡΑΦΑΙ:

1. Βονκουρεστίου 1 δ (Μέγαρον Μειοχ. Ταμ. Στρατοῦ) Τηλ. 25.000
2. Φραγκλίνου Ροῦσβελτ (Ἀκαδημίας) 54. — Τηλ. 612.675.

ΤΑΞΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΩΝ, ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΩΝ, LOWER,
PROFICIENCY, SECRETARIES, TRANSLATORS,
INTERPRETERS

Διὰ τοὺς ἐπείγουμένους νὰ ἐκμάθουν τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν
Εἰδικὰ τμήματα καθημερινῆς ἐντατικῆς διδασκαλίας
(Intensive courses)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ 1ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΩΝ: Εἰς ὅλας τὰς συνοικίας.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ : 1) Καραϊσκού 98, Τηλ. 40.363.

2) ΤΕΡΨΙΘΕΑ. Λεωφόρος Βασ. Κωνσταντίνου 68.

3) ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ. Σπάρτης καὶ Δράμας — Σχολὴ Γίκου καὶ
Στέγκα τηλ. 462.726.

4) ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ. Καραϊσκού 174, τηλ. 43.410.

5) ΝΙΚΑΙΑ. Σχολὴ Χατζηγεωργίου - Καλᾶ - Χαλδαίας καὶ Σι-
νασσοῦ, τηλ. 492.774.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ: Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος